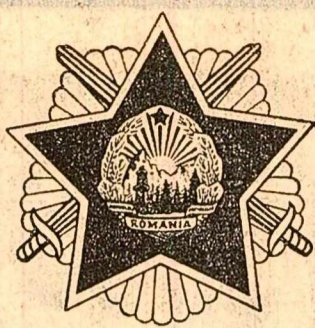

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 7055

Vineri 29 iulie 1966

6 PAGINI — 30 BANI

VIZITA DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE ROMÂNE ÎN TURCIA

ANKARA 28. — Trimișii speciali Agerpres, Victor Stamate și Nicolae Popovici, transmit: Joi dimineața, delegația guvernamentală română, condusă de președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, care face o vizită oficială în Turcia, a părăsit Ankara cu un avion special. Îndreptându-se spre Izmir, oraș pe litoralul Mării Egee. În călătoria prin țară, delegația română este însoțită de Ihsan Sabri Caglayangil, ministrul afacerilor externe al Turciei, Semsetin Arif Mardin, ambasadorul Turciei la București, și de alte persoane oficiale.

Pe aeroportul Esemboga, pavoizat cu drapelul de stat al României și Turciei, oaspeții români au fost conduși de Suleyman Demirel, primul ministru al Turciei, Munis Faik Ozensey, secretar de stat la Președinția Consiliului de Miniștri, Celalettin Coşgun, guvernatorul Ankarei, Sezai Erkut, primarul Ankarei, și de alte personalități.

Premierul român, însoțit de premierul turc, a primit raportul și a trecut în revistă garda de onoare. Apoi și-a luat rămas bun de la

persoanele oficiale prezente. Cei doi premieri și-au strins mîna călduros.

La ora 8,30 avionul a decolat spre Izmir.

După o oră și jumătate de zbor, delegația guvernamentală română a sosit la Izmir — al treilea oraș ca mărime din Turcia și important centru industrial și comercial.

Pe aeroport, oaspeții români au fost întâmpinați de Zekeriya Celikbilekli, guvernatorul Izmirului, Osman Kibar, primarul orașului, și de alte persoane oficiale.

De la aeroport, coloana de mașini s-a îndreptat spre Efes, făcînd în drum un scurt popas în localitatea Selciuk, unde a fost vizitat Muzeul arheologic. Aici sînt expuse sculpturi în marmură de mare valoare artistică aparținînd Templului Dianei din Efes.

În continuare, au fost vizitate vestigiile Efesului, bogat și înfloritor oraș al lumii antice. Președintele Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer, a apreciat eforturile arheologilor turci de a scoate la iveală și conserva valorile artistice ale vechiului Efes.

În cursul după-amiezii, premierul român însoțit de membrii delegației s-a înopinat la Izmir, unde a vizitat pe Zekeriya Celikbilekli, guvernatorul Izmirului, și pe Osman Kibar, primarul orașului.

Seara, guvernatorul Izmirului a oferit în saloanele hotelului „Efes” un dîneu în cinstea președintelui Consiliului de Miniștri al României. Au participat membrii delegației guvernamentale și persoanele oficiale turce care însoțesc delegația română, precum și personalități din orașul Izmir.

În timpul dîneului, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, cordială, guvernatorul Izmirului și ministrul de externe al României au rostit toasturi.

Arătînd că este fericit că are cîinstea de a saluta pe primul ministru și pe membrii delegației române, guvernatorul Izmirului și-a exprimat speranța că vizita oaspeților români în Turcia va fi, ca și pînă acum, la fel de plăcută și fructuoasă.

Ați putut constata — a subliniat el — că și la Izmir delegația română a fost primită cu aceeași cordialitate ca și în capitala țării noastre. Poporul turc, animat de cele mai bune intenții și sincere sentimente față de poporul român, acordă importanță dezvoltării relațiilor turco-române.

Participarea României la Tîrgul

internațional de la Izmir, unde este prezentă în fiecare an cu un pavilion atrăgător, permite locuitorilor orașului nostru să urmărească îndeaproape progresele înregistrate de economia României. Orașul nostru — a arătat vorbitorul — manifestă un interes deosebit față de țara dv.

În încheiere, guvernatorul orașului Izmir a adresat poporului român urări de fericire și prosperitate și a toastat în cinstea președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România și a celorlalți membri ai delegației.

Mulțumind pentru frumoasele cuvinte roștite la adresa României și a poporului român, pentru urările cordiale pe care guvernatorul le-a exprimat față de delegația guvernamentală română, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a subliniat că orașul Izmir evocă tradiția legăturilor comerciale dintre cele două țări, participarea României la tîrgurile din acest oraș contribuind la dezvoltarea schimburilor reciproce de mărfuri.

Izmirul — a spus vorbitorul — este un exemplu concret de colaborare între țări, schimburile materiale pe care le facilitează tîrgurile dv. confirmînd nu numai posibilitatea, ci și necesitatea ca raporturile dintre state să devină tot mai mult raporturi de cooperare și de înțelegere reciprocă, indiferent de sistemul social căruia aparțin. În numele acestei idei, a cooperării, se află aici delegația guvernamentală română, condusă de președintele Ion Gheorghe Maurer, care aduce poporului turc mesajul stimei și prieteniei poporului român.

Ne exprimăm satisfacția pentru convorbirile fructuoase pe care le-am avut la Ankara cu eminentele lor dl. prim-ministru Demirel, dl. ministru al afacerilor externe, Caglayangil, precum și cu alte personalități turce.

Considerăm că schimbul de vizite și contactele oamenilor de stat permit mai buna cunoaștere reciprocă a popoarelor și a realizărilor din țările noastre, întăresc încrederea și respectul mutual. Cunoșcîndu-ne mai bine, vom putea găsi mai ușor noi căi de largire a colaborării.

În încheiere, ministrul român a toastat în sănătatea distinselor gazde și a adresat orașului Izmir și locuitorilor săi calde urări de prosperitate.

CUM VA FUNCȚIONA REȚEAUA PROPRIE DE APROVIZIONARE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Intre numeroasele probleme urmărite și rezolvate de Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție este și aprovizionarea tehnico-materială a cooperativelor agricole. Această problemă a fost reglementată recent printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri. Iată ce ne-a relatat în legătură cu noua hotărîre tov. Ing. Constantin Șerban, membru al Biroului Permanent al Comitetului Executiv al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

— De ce a fost necesară o formă nouă de aprovizionare tehnico-materială a cooperativelor agricole?

— Pînă acum nu exista o rețea proprie de aprovizionare a acestor unități. Procurarea diferitelor utilaje și materiale necesare procesului de producție se făcea prin rețeaua de aprovizionare a altor organe centrale: Consiliul Superior al Agriculturii, Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum, Ministerul Comerțului Interior, Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene, Ministerul Petrolului și altele. Acest lucru prezenta multe inconveniente. Fiecare rețea avea o metodologie proprie de planificare, repartizare și realizare a materialelor, metodele la care cooperativelor agricole trebuiau să se adapteze. Lipsa personalului corespunzător făcea ca acest lucru să fie destul de greu. Pentru procurarea utilajelor și materialelor necesare, cooperativele erau nevoite să plătească, sub formă de adaos comercial, unele sume de bani mai mari decît ar plăti în cazul unei aprovizionări proprii.

S-a constatat că multe din cooperativele agricole n-au fost îndrumate și ajutate cu ocazia întocmirii planului de aprovizionare. Aceasta a dus la situația ca unele să prevadă utilaje și materiale în cantități mai mari decît nevoile reale, din care cauză în multe cooperative s-au creat stocuri disponibile de utilaje și materiale care grevează situația financiară. De asemenea, au fost cazuri cînd unor cooperative agricole li s-au livrat, fără să ceară și fără să aibă nevoie, cantități de săruri potasice, uree și alte materiale. Lipsa pieselor de schimb auto a făcut ca multe camioane ale cooperativelor agricole să nu poată fi folosite timp îndelungat.

Unele greutăți erau provocate și de faptul că unitățile de aprovizionare de pînă acum nu aveau tot ce interesa cooperativa agricolă și de aceea oamenii erau puși pe drumuri, adesea pentru un lucru mic dar de trebuință.

— Ce se preconizează pentru îmbunătățirea activității în acest domeniu?

— Pentru a se realiza sarcina trasată la Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1965 potrivit căreia Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție trebuie să organizeze sistemul propriu de aprovizionare tehnico-materială a sectorului cooperatist al agriculturii va fi creată o rețea proprie de aprovizionare a cooperativelor agricole. Ea va asigura operativ și economic toate produsele și materialele necesare, cu excepția produselor petroliere, semînelor, materialului săditor, medicamentelor de uz veterinar pentru care există unități specializate de desfacere. Această rețea se încadrează în sistemul general de aprovizionare din țara noastră, care ține seama de legile unei economii planificate.

— Cititorii ar fi interesați să știe cum anume se organizează rețeaua de aprovizionare a cooperativelor agricole.

— În primul rînd, în cadrul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție se organizează o direcție generală de aprovizionare. Ea va avea în fiecare regiune cîte un oficiu de aprovizionare care va îndruma, coordona și sprijini activitatea de aprovizionare a cooperativelor agri-

cole prin bazele de aprovizionare raionale și interraionale din regiunea respectivă.

Bazele de aprovizionare vor întocmi, pe baza cererilor făcute de cooperativele agricole, necesarul de materiale și utilaje, le vor contracta cu furnizorii, iar mărfurile primite le vor livra unităților care le-au solicitat. Aici se vor găsi mașini agricole, utilaje și accesorii pentru irigații, utilaje pentru zootehnie, îngrășăminte chimice, substanțe pentru combaterea dăunătorilor, spalieri pentru via de vie, sîrmă etc. Totodată, bazele vor asigura piesele de schimb pentru mașini agricole și

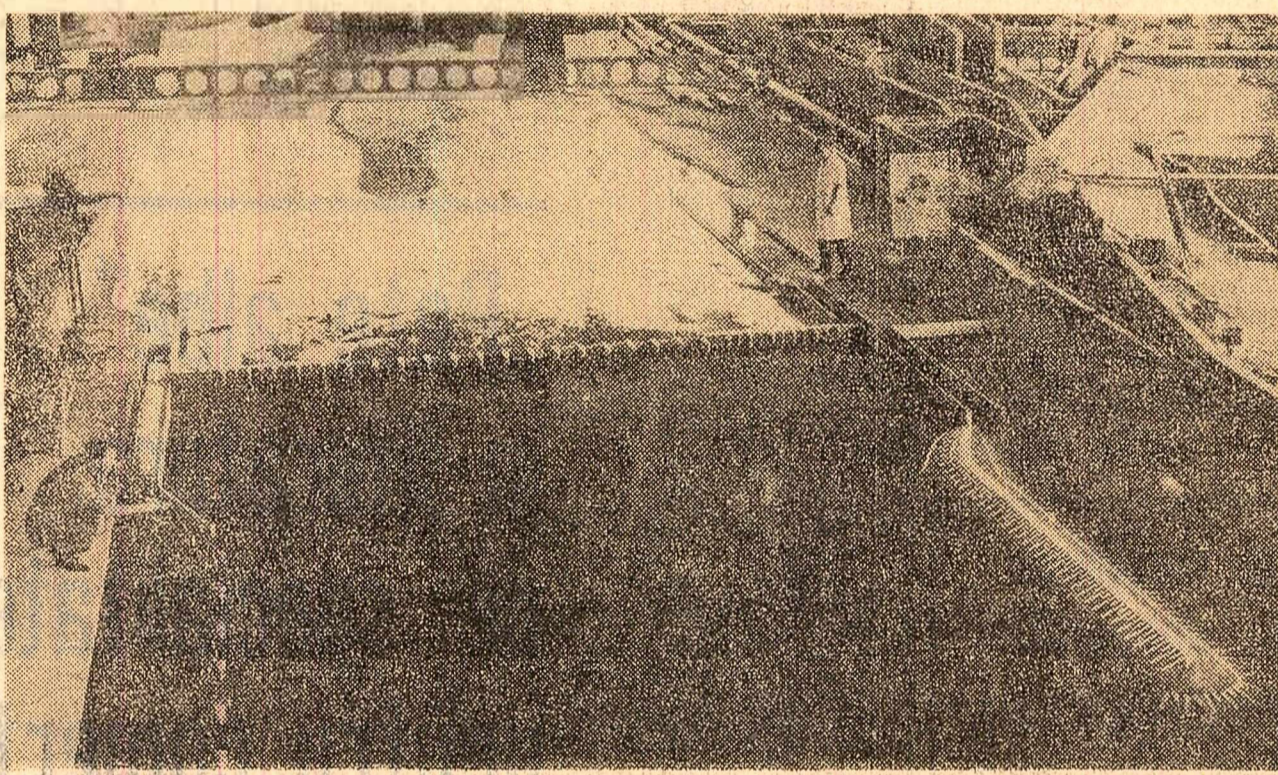
(Continuare în pag. a III-a)

IN ZIARUL DE AZI

■ Moravuri: CIND ACCIDENTELE NU SÎNT ÎNTÎMPLĂTOARE

■ PAGINA ECONOMICĂ

■ VIAȚA CULTURALĂ ÎN STAȚIUNILE DE ODIHNĂ

La Institutul de studii și cercetări hidrotehnice din Capitală, inginerul Ion Vulpe și tehnicianul Moisin Ibrahim urmăresc posibilitatea spălării depozitelor de aluviuni din viitorul lac de acumulare de la Porțile de Fier pentru a-i menține volumul util

Frumoasa floare a pasiunii

Acum cîteva săptămîni, aflîndu-mă într-o plimbare în munții Neamului, mi-am oprit pasul la poarta bisericii sîntului Duh. Cum țara se schimbă pretutindeni, s-a schimbat și ceva și aici, în inima muntelui. Acum zece ani, cînd am ajuns pentru prima oară prin aceste locuri, venind cu pluta pe apa Bistriței, în afara frumuseții Ceahlăului, a codrilor care-l acoperă pînă aproape de vîrf și a apei înspumate ce se prăvăle cu hules la „Duruitoare”, altceva nu prea își chema ochiul. Acum am găsit aici un punct muzeal de un real interes, care atrage prin personalitatea și ineditul său: în cîteva camere sînt expuse (uneori înghesuite) mai multe mil de obiecte adunate de la locuitorii văii Bistriței, trăitori în secole din zona Biazului, pentru a duce peste ani și ani mărturia vieții de aici, a meșteșugurilor, a priceperii oamenilor de a face dintr-o turcă un obiect de artă și dintr-un fluier — o piesă de muzeu.

Pentru explicații în legătură cu monumentul istoric de la Durău (o biserică cu adăposteste picturi de Tonitza) te îndreptă pînă la muzeograful cu studii superioare care, stăpînit de un inexplicabil spleen, îți insiră, inexpresiv, cîteva fraze pe care de altfel le poți găsi în extenso în textul dactilografiat existent în biserică.

Pentru lămuriri în legătură cu expoziția etnografică nu se află nici un specialist; trăiește însă aici, lângă lucrurile „lui” dragi, pe care le-a strîns cu sentimente

părintești, cetățeanul Vasile Sădăjan, paznicul muzeului. Are cîinci clase primare, patruzeci de ani și trei copii. Mai are un suflet de țărăn moldovean, deschis și drept, o minte ascuțită, scîpărătoare și o viciozitate de spirit de parcă ar descinde din basmele populare. Și mai are o pasiune fără margini față de lucrurile din muzeu, multe din ele

adunate chiar „de mîna lui”. Fără a-l fi obligat cineva, Vasile Sădăjan a citit singur articole din reviste, a căutat volume de artă populară, a umbilat prin cărți de istorie, a vorbit cu bătrînii satelor și a ajuns să știe „istoria” fiecărui obiect din colecție. Știe cum își lucrau în vechime sculele cioba-

ni, cum se confecționau războaietele de lemn, care o seamă de cunoștințe istorice, știe pe dinafară textul unor jălbii din veacul trecut de țărânilor din partea locului și povestește toate acestea cu un farmec personal și punînd a lita inimă, încît nu cred să fie vizitator care să nu plece emoționat. Este impresionant să vezi cum un asemenea om simplu, care s-a atașat de muzeu cu toată ființa, a început să se instruiască singur în cîte cunoștințele adunate împărțesește și celorlalți, cu o dragoste și un devotament pe care numai marile pasiuni le pot naște.

Doi oameni: amîndoi trăiesc și muncesc în același loc. Unul s-a pregătit pentru profesia lui, celălalt, neavînd posibilități, a devenit posibil.

Mihail FLOREA

(Continuare în pag. a IV-a)

Regiunea Iași a terminat recoltatul grîului

Oamenii muncii din agricultura regiunii Iași au terminat joi recoltatul grîului pe întreaga suprafață de 151 000 ha. În această campanie recoltarea s-a executat într-o perioadă mai scurtă cu aproximativ 7 zile față de anul trecut și în condiții agrotehnice superioare. Preocuparea principală o constituie în prezent efectuarea arăturilor de vară și a treierii. Unitățile trusterilor Gostat Birlad și Iași au terminat de treierat întreaga recoltă de grîu. Pe regiune această lucrare s-a făcut în proporție de 60 la sută din cantitatea recoltată.

(Agerpres)

Deservirea modernă, civilizată a muncitorilor din întreprinderi

Psihologii și igienisții își vorbesc cu interes, uzînd mereu și de calcule, despre modul pozitiv în care acționează asupra randamentului muncii condițiile civilizate de igienă, asistență medicală sau de alimentație create celor care muncesc. Ca să confirme aceste considerații, directorul Combinatului de industrializare a lemnului-Bacău ne spunea: „Fără aceste „detalii” asigurate muncitorilor fabricii noastre de mobilă, încă din prima zi a intrării în funcțiune, n-am fi putut obține, poate, acele rezultate de care sîntem mîndri și pe care orice întreprindere nouă și le dorește: îndeplinirea planului chiar din primul trimestru de la darea în folosință”.

Despre numeroasele implicații pe care le comportă dezinteresul, superficialitatea, lipsa de răspundere față de acest deziderat, s-a mai scris. Ne vom oprim însă asupra altor situații, care arată că în acest domeniu își mai fac loc încă numeroase deficiențe.

Una din problemele ridicate în mod frecvent este cea privitoare la organizarea pauzei în timpul programului de lucru și, legat de aceasta, de crearea condițiilor pentru ca angajații să poată lua masa în timpul repausului.

Codul Muncii, de altfel, stabi-

lește reguli precise în această direcție. Se arată, de exemplu, că în unitățile în care se poate întrerupe normal lucrul, repausul se va acordă după primele patru ore de muncă, iar acolo unde lucrul nu poate fi întrerupt, se va da posibilitate angajaților de a lua masa în timpul serviciului. Prevederi precise există și în cazul unităților care lucrează în trei schimburi: „...durata timpului de repaus și repartitia repausului între schimburi se vor stabili de administrație de acord cu comitetul organizației sindicale, fără a se putea fixa pentru fiecare schimb o durată de repaus mai mică de 15 minute”.

Regretabil este însă că unele conduceri de întreprinderi trec ușor pe lângă asemenea prevederi, considerînd cu totul greșit că „o gustare se poate lua și „ad-hoc”, chiar lîngă mașină”.

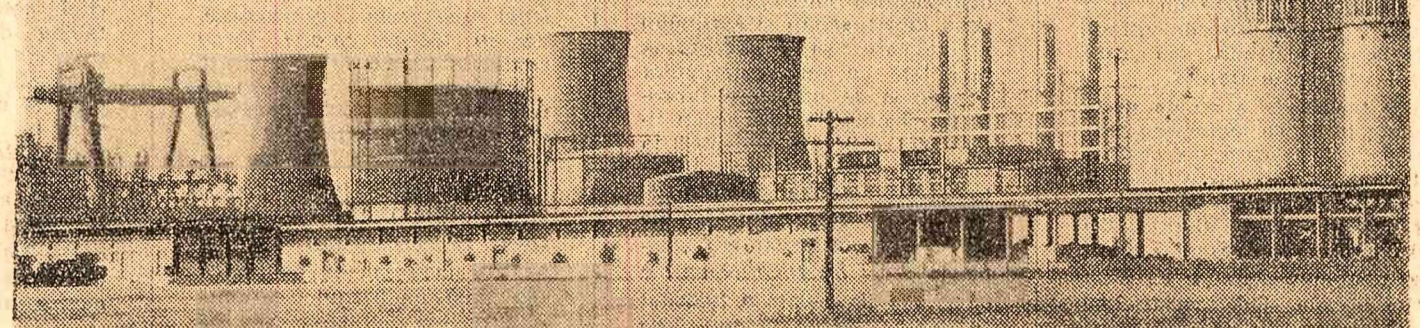
Dar, să ascultăm cîteva specialişti care demonstrează funcția pauzei și rostul ei mai ales pentru alimentație: „La o muncă cu cheltuieli de energie mică sau medie, cu valoarea calorică a rației între 3 000—3 500 de calorii, sînt indispensabile trei mese pe zi, repartizate în așa fel încît masa de dimineață să fie tot atît de consistentă ca aceea de seară, dacă nu mai mult. Bineînțeles, lucrul începînd

foarte de dimineață, la ora 6—7 de obicei, oamenii trebuie să o servescă în timpul orelor de lucru. Sînt necesare pentru aceasta minimum 15—20 de minute. Cînd valoarea calorică a rației trebuie să depășească 3 500 de calorii și să ajungă la 4 000—4 500 de calorii, atunci apare absolut indispensabilă nevoia introducerii gustării în timpul pauzei, care este bine să fie plasată la trei sau patru ore de la începerea lucrului”. La cele spuse pînă aici de conf. dr. Paraschiva Șușescu trebuie adăugată și părerea dr. Hilda Herman, de la Institutul de cercetări și științifice pentru protecția muncii: „Nu oriunde și oricum se poate servi această gustare; trebuie creată o încăperă curată, separată de secția de lucru, mai ales în fabricile unde sînt manipulate materiale toxice; de primă importanță este și spălarea pe mîini înainte de masă. Neglijînd aceste „amănunțuri”, chiar și acolo unde s-au luat cele mai importante măsuri tehnice de eliminare a substanțelor toxice, au apărut intoxicații”.

Și, totuși, se ivesc anomalii. Astfel, deseori apare, în unele în-

Nicolae BRUJAN

(Continuare în pag. a II-a)

Combinatul de îngrășăminte cu azot, din Piatra Neamț. Foto: Gh. Vințiu

TELEGRAMĂ

COMITETULUI CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST SUD-AFRICAN

Cu ocazia celei de-a 45-a aniversări a creării Partidului Communist Sud-African, Comitetul Central al Partidului Communist Român adresează dv., întregului partid și tuturor militanților progresiști din țara dv. un cald salut frățesc.

Vă urăm, dragi tovarăși, noi succese în activitatea ce o desfășurați pentru întărirea continuă a coeziunii frontului unit al mișcării de eliberare națională în lupta împotriva opresiunii și sistemului rasist al apartheidului, pentru interesele și drepturile fundamentale ale poporului sud-african, pentru pace, democrație și progres social.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CÎND ACCIDENTELE NU SÎNT ÎNȚIMPLĂTOARE

— Sotul meu are șofer la „Ascensorul” — povestește Venera V. În seara aceea am fost la restaurant, împreună cu un coleg de-al lui. Pe urma, sotul meu, care era destul de amețit, a făcut să nu ducă acasă cu furgoneta întreprinderii. N-am reușit să-l fac să renunțe. Colegul lui a refuzat să se urce în mașină. Am plecat numai noi doi. Pe strada 11 lunie a virat brusc, și-a părut că trecuse cîteva prin fața furgonetei. Ne-am izbit de un pom. Eu am fost aruncată prin parbriz, undeva pe trotuar. Sotul meu s-a accidentat grav. În drum spre spital a murit...

Șoferul a plătit cu viața nesăbuința de a se urca la volan în stare de ebrietate. Dar dacă soția ar fi refuzat să-l urmeze, dacă prietenul de pahar ar fi încercat să-l oprească cu toată holăria de la acești pas respensabili, drama ar fi fost evitată. Conștienți sau nu, cei doi tovarăși de petrecere ai victimei au fost părtași la producerea accidentului.

— Ce fac eu? Mă pregătesc de crimă? Dar el și-a spus: „Beau un pahar, două, și plec la drum. Nu mi-e frică mie de băutura. Am să fiu atent!”. Lipsa oricărei sclipiri de responsabilitate a șoferului supus de alcool e cu altă mare gravă cu cît și la în mașină erau oameni a căror securitate se afla în mîinile lui.

Ceasul rău?

Șoferii lipsiți de elementarul simț de responsabilitate profesională își au corespondenții lor printre pietoni. De-

MORAVURI

parte de a fi niște „lipi distralți”, cum ar părea la prima impresie, aceștia din urmă știu cum se merge pe stradă, cînd trebuie să traverseze intersecțiile etc. dar încălcă regulile de circulație cu bună știință. Împotriva care urmează ar putea fi un subiect de meditație pentru ei. Să-i dăm cuvîntul manipulantului Marie Galu:

— Conducem tramvaiul pe calea Rahovei. După oprirea reglementară din stația Sebastian, am pornit, avînd grijă să închid ușile vagonului. Un celeran s-a aruncat pe treptele metalice, încercînd să forțeze ușa. N-a reușit. În schimb a alunecat, căzînd între bordură și partea laterală a vagonului. S-a lovit la cap, și-a fracturat un picior. Nu e prima oară cînd diverși călători, în special tineri, se agită de autovehicole după ce acestea au pornit din stație și s-au închis ușile.

Vătămăși grav, sau mai puțin grav, un număr de cetățeni suportă consecințe serioase, sînt puși în situația de a fi înalți pentru muncă o anumită perioadă de timp. Și decît simțim de acord să, în general, alți conducătorii auto, cîți și pietonii cunosc regulile de circulație pe drumurile publice, atunci cauzele accidentelor nu pot fi decît în mentalitatea unor șoferi și a unor pietoni, mentalitate care s-ar traduce așa: mie n-o să mi se întîmpe nimic. Altfel, da, dar mie nu! Pe de o parte, deci, unii pietoni cred că șoferii n-o să li se întîmpe nimic (șoferii — își spun ei — sînt obișnuiți să vegheze la securitatea cetățenilor, alimintiri sînt pasibili de condamnă penală!) iar pe de altă parte, conducătorii auto au impresia că fiecare pieton se gîndește neapărat, în orice moment, la eventualitatea unui accident. Fapt este că și unii și alții se lasă în grila celuiălalt. Cine provoacă accidente? Tovarășul Florin Dumitriu de la Procuratura Capitalei ne dă cîteva exemple: „Șoferul profesional, care, la intersecții, vrea cu orice preț să ciștige înfiltația în

dauna altora; pietonul care traversează strada prin locuri interzise; conducătorul auto amator care își încipuește că a sofa e o bagatelă. Din păcate, colectivele de muncă nu-i frag la răspundere, nu-și pun dis-cuție pe cei ce provoacă accidente. Noi am organizat, e drept, cîteva dezbateri publice, dar ponderea mare în educarea șoferilor și pietonilor recalcitranti ar trebui s-o aibă întreprinderile, instituțiile”.

Pe marile artere ale Capitalei circulația are oră mii de mașini. Pe străzi se perindă sute de mii de cetățeni. În fiecare zi se produc însă două accidente, din care unul foarte grav sau chiar mortal. În loc de concluzii consemnăm aici cîteva sugestii făcute de cetățeni cu care am discutat pe parcursul anchetei. Iată-le:

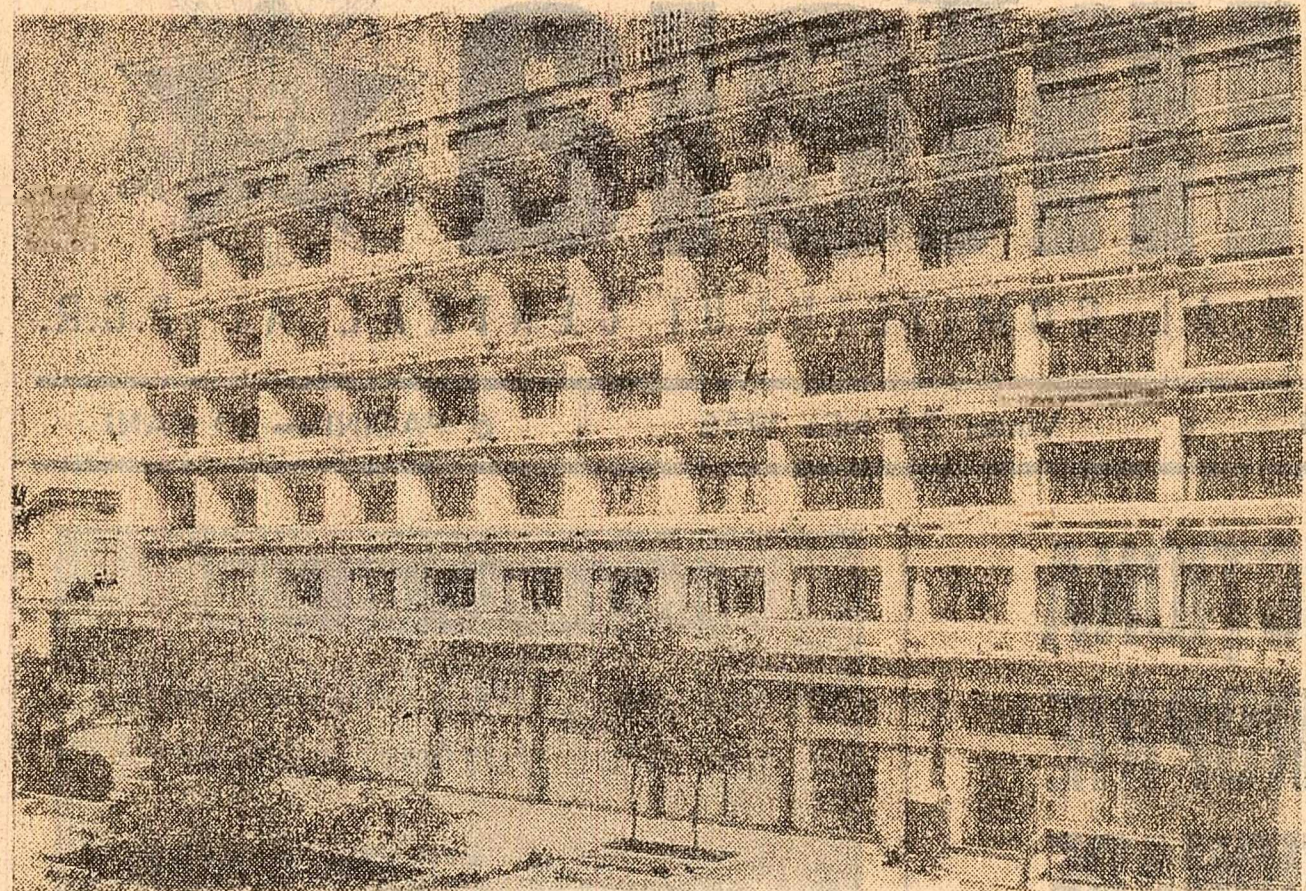
1. Sancționarea exemplară de către colectivele de muncă e celor care provoacă accidente, fie șoferi, fie pietoni ca un mod de exercitare a exigenței opiniei publice;
2. Organele I.T.B. să controleze în permanență — deci și în orele de vîrf! — leful în care circula mijloacele de transport în comun;
3. Întreprinderile care au în dotare parcuri de mașini să verifice periodic cunoștințele profesionale și comportarea morală a conducătorilor auto;
4. Exigență sporită din partea șoferilor controlul circulației din D.M.C. în prevenirea accidentelor.

Manoile AUNEANU

Noi complexe ale cooperăției meșteșugărești

BACĂU (coresp. „Știința”). — În regiunea Bacău se extinde rețeaua unităților cooperăției meșteșugărești de servicii și prestații de servicii pentru populație. La Piatra Neamț s-a dat în folosință zilele acestea un complex modern cu parter și etaj care cuprinde 10 secții — croitorie, tricotate, lenjerie, încălțăminte etc.

Complexele asemănătoare vor fi date în curînd în folosință și în orașele Sălciș, Moldova și Tg. Neamț. Numărul acestora va ajunge astfel în regiunea Bacău la 14. Alte unități sînt în curs de construcție. La Bacău se înalță clădirile care vor adăposti atelierul de timp-plărie și stația de întretinere auto-moto.

Noua aripă a hotelului Athenaeum Palace din Capitală

Foto: R. Costin

Comertului și sint specifice modificări rapide ale variabilelor sale obiective (fluctuații ale cererii, tendințele modei, apariția unor noi produse etc.) și acestea obligă pe lucrătorii din comerț să fie în permanență la curent cu toate noutățile din acest domeniu.

O succintă privire retrospectivă asupra literaturii apărute în țara noastră pe teme de comerț arată că în ultimii zece ani s-au editat circa 50 de manuale pentru școli profesionale și medii și aproximativ 20 de cursuri de nivel superior.

La acestea se mai adaugă și cîteva lucrări tipărite de Editura Științifică, ca de exemplu: I. Ionescu — „Studierea cererii de mărfuri în comerțul socialist” (1957), Al. Sobaru — „Economia și planificarea comerțului socialist” (1962), O. Snak — „Organizarea și retribuirea muncii în comerț” (1964) și altele. Din păcate, numărul lor este prea restrîns, iar astăzi deficiența aceasta este accentuată și de faptul că, după trecerea multor ani de la apariție, modul de tratare a problemelor este depășit. În ultimii ani au apărut și cîteva studii privind reducerea cheltuielilor de circulație, studierea cererii de consum etc. (autorii: G. Florescu, Al. Sobaru, O.

Snak, M. C. Demetrescu etc.) dar și acestea sînt cu totul insuficiente.

Dacă luăm în considerare și cele cîteva zeci de cataloage de mărfuri și broșuri de uz intern cu extrase din Instrucțiuni și regulamente editate de Ministerul Comerțului Interior și Centropoc, avem imaginea întregii li-

teraturii de specialitate pentru comerț editate la noi. Aceasta nu răspunde nici pe departe nevoii de informare, de studiu, de calificare profesională a celor aproape trei sute de mii de lucrători din comerțul nostru socialist. Se pare că lipsa de inițiativă, de stimulare și de promovare a parții unor lucrări pe teme de comerț, de a

incuraja, în perspectivă, dezvoltarea unei bogate literaturi de specialitate, — este datorată atît forurilor editoriale (Editura Științifică, Editura tehnică etc.), cît și organelor de resort care ordonează activitatea comerțului de stat și cooperatist în țara noastră. Așa se explică faptul

Fiecărui tip de profesie din comerț ar fi necesară o lucrare sintetică, redactată într-o formă accesibilă în care, pe lângă cunoștințele de bază ale profesiei respective să fie prezente toate noutățile la ordinea zilei. Lucrări de acest gen s-ar putea intitula în mod generic „îndrumătoare”. Asemenea cărți uzuale sînt necesare și pentru alte profesii — de nivel mediu și superior — cum ar fi de pildă contabilii, economiștii, merceologii etc.

De asemenea, se resimte lipsa unor lucrări și în domeniul important al activității comerciale cum sînt: recepția calitativă a mărfurilor, depozitarea și păstrarea mărfurilor, raționalizarea și mecanizarea evidentelor în comerț, mecanizarea și automatizarea în comerț și multe altele.

Problemele fundamentale ale comerțului mărfurilor ar putea să-și găsească locul în monografiile și tratatele, de altfel mult așteptate de largi cercuri de specialiști din comerț. Astfel, am putea enumera: economia comerțului din România, bazele planificării și organizării comerțului socialist, statistica și evidența contabilă în comerțul socialist, teoria merceologică, merceologia diferitelor grupe de mărfuri, etica comercială etc.

Dezvoltarea literaturii de specialitate pentru comerț, care să se adreseze zeilor de mii de lucrători și specialiști ar răspunde nu numai unei deziderat spiritual, dar vehiculînd noutăți teoretice și practice ar contribui efectiv la îmbunătățirea continuă a activității comerciale.

„Pete albe” în literatura de specialitate pentru comerț

Conf. univ. dr. Dumitru DIMA

teraturii de specialitate pentru comerț editate la noi. Aceasta nu răspunde nici pe departe nevoii de informare, de studiu, de calificare profesională a celor aproape trei sute de mii de lucrători din comerțul nostru socialist. Se pare că lipsa de inițiativă, de stimulare și de promovare a parții unor lucrări pe teme de comerț, de a

ca în acest peisaj al literaturii de comerț întinim justificat „pete albe”, într-o seamă de domenii importante cum ar fi: studiul cererii de consum, analiza complexă a activității comerciale, formarea sortimentului comercial etc. nemăsurînd de o seamă de lucrări de largă circulație, destinate informării maselor largi.

PE URMELE „CORĂBIEI CU DOI PASAGERI”

Am citit cu multă atenție și interes cele două articole publicate în ziarul „Știința”. „Bunga cursă a corăbiei cu doi pasageri” și „Atenție! Copii pe puntea corăbiei”. În calitatea mea de tată de medic pentru copii și de cercetător în sectorul copiilor cu dificultăți școlare și tulburări de comportament voi încerca să redau cîteva impresii pe marginea materialului în discuție; mă voi referi îndeosebi, la ceea ce mie mi se pare mai grav și soarta copiilor naufragiați în portul Despărțirii.

Ca părinte, care-mi conduc propria corabie de mai bine de 25 de ani, am fost multă vreme preocupat să cunosc în amănunt secretele „navigației” pe mările și oceanele vieții. Apoi, s-a transmis și celor doi copii ai mei această experiență. Am considerat sarcinile familiale cît cel puțin o jumătate de normă de muncă profesională. Aceasta m-a ajutat să nu neglijez aspectele ei majore. Am putut călători astfel o viață de om fără „reparații capitale” și fără „cava mea să se sfarme sau să sufere avarii. Deși nu o dată am trecut prin multe încercări. Pe copiii mei un băiat în anul IV la Facultatea de fizică, fruntas la învățătură, și o fată — foarte bună studientă în anul III la Institutul politehnic, ț-am reușit cu arta conducerii corăbiei să sînt convins că le voi putea încredința etapele și fără teamă de naufragiu sau rătăcire. Mărturisesc aceste lucruri nu pentru a mă lăuda. Gîndul acesta — departe de mine. Consolidarea vieții de familie cred că o datorez seriozității cu care am privit căsătoria, alegerea partenerului de viață și răspunderea ce ne-a revenit ca soți și părinți. Și în acest sens, pot spune că am realizat fericirea de a trăi în viață.

Ca medic de copii și cercetător al copiilor și tinerilor cu dificultăți la învățătură și tulburări de comportament (de la celele minore de neascultare, indisciplina, la cele de predevicent și delinvență), am avut de-a face cu sute de copii „naufragiați” sau în pericol de a naufragia. Studiind motivele pentru care acești copii au ajuns la această situație, am tras cîteva concluzii pe care le redau pe scurt.

Dacă în cazul familiilor sărăcioase, serioase, normale — care formează majoritatea în societatea noastră — copilul este, după cum arată autorul articolului citat „unul dintre cei mai de seamă factori ai stabilității... liantul cel mai trainic al familiei, care sudează puternic cele două elemente...”, este acela care, în foarte multe cazuri, fără să știe sau fără să vrea, împiedică refacerea familiei destrămate prin divorț. Gîte nu sînt cazurile în care mama sau tatăl divorțat, înțîlnînd un nou partener sau parteneră cu care s-ar putea recăsători, nu ripostează: „dar cu copilul ce facem?”. „Pe tine te vreau, dar pe copil nu!” Și, dacă totuși recăsătorirea are loc, cîte drame nu sînt legate de relațiile părintelui vitreg cu copilul! Iar dacă în noua căsătorie mai apare unul sau mai mulți copii, cîte conflicte nu apar între frații sau surorile vitrege din cauza părtinirii cu care noul venit este tratat?

De teama de a nu da peste un sot la fel de vicios sau brutal ca cel de care s-a despărțit, mamele cu copii, deși tinere, preferă să nu se mai recăsătorească după divorț. Ele își caută o compensare a lipsei de afecțiune, de care au avut alina nevoie, dedicîndu-se cu totul creșterii și educării copiilor. În cele mai numeroase din astfel de cazuri, însă, copilul

este supraprotectat, coplesit de prea multă dragoste și devine fie un nepotincios în fața dificultăților vieții, fie un despot care caută să obțină totul prin atitudine de comandă. Și într-un caz și în altul, lipsit de atmosfera de autoritate, seriozitate și neapăsare a muncii, copilul va deveni un neapăsător și va avea mari dificultăți în încadrarea lui în colectivul școlar sau de muncă de mai târziu.

În cadrul Centrului de cercetări lor normale este familia. Schimbarea conduitei sau insuccesul la învățătură a coincide, în cea mai mare parte a exemplorlor cercetate, cu schimbări grave petrecute în sinul familiei: tata a început să vină beat acasă, s-a îndrăgostit de o altă femeie, își neglijază îndatoririle; mama devine nervoasă și cuprinsă de spaimă pînă la nevroză. Ca să remedieze situația, ea „încearcă și cu binele și cu răul”. Inevitabil apar certurile, cuvintele triviale, jignirile personale, bătăliile în fața copiilor, care au de suportat adînci și durabile traume psihice. Ca o consecință firească apar semnele de inadaptare ale copilului, manifestate fie prin acte de nesupunere, indisciplină, fie prin insucces la învățătură, dar de regulă și una și alta.

Astfel, în cazul celor 460 de tineri cu tulburări de comportament, 93,04 la sută făceau parte din familii legal constituite, dar cu situații conflictuale (am putea spune în stare de predivort); 25,65 la sută aparțineau unor familii destrămate prin divorț, abandon, concubinaj.

O situație periclitată e prezintă și „pasagerii” de pe puntea corăbiei lăsați prea mult timp de capul lor. Astfel, din cei 460 tineri menționați, 13,50 la sută făceau parte din familii legal constituite, armonioase, dar cu părinți care-și lăsau copiii un timp nesupravegheați.

Sumînd cazurile de tineri cu tulburări de comportament studiate de noi, cu influențe negative din partea familiei, am găsit numărul de 397 (adică 86,31 la sută). Iată de ce am spus că principialu vinovat pentru pericolul de naufragiu, sau chiar naufragiu corăbiei este familia, părintele, care se încumetă să întreprindă o călătorie de o viață de om fără

să facă toate pregătirile necesare, ca să nu mai fie nevoite să ancorize în portul Despărțirii.

Desigur, cifrele arătate spun ceva, dar nu sînt totul. În spatele fiecărei cifre se află un dosar științific întocmit cu multă migală, pentru aflarea cauzei raului și înlăturării lui. Dar după copertile fiecărui dosar științific stau doi ochi speriați, întrebători, care imploră ajutor. Căci sînt dornici de viață, și ei au dreptul la asta! Sînt tot atîta tineri a căror viațoare corabie este amenințată să se scufunde, sau să se împotmolesc undeva pe mările vieții. Ei întînd mîinile și caută să obțină „sentimentul securității pe care l-au avut acolo, pe corabia altdată atît de bună și frumoasă”, cum se spune în articolele menționate.

Fiecare din sutele de cazuri studiate de noi prezintă o dramă mai mare sau mai mică, dar o dramă, pe care dacă tinerii află în pragul căsătoriei ar putea s-o pătrînd și s-o înțeleagă, aceste l-ar determina să fie mult mai cu grijă în a-și face pregătirile de tineri și cîrmaci ai corăbiei care va face lungă cursă a vieții.

Dacă s-ar organiza cursuri pentru tinerii care vor să se căsătorească, i-as invita la Centrul nostru de cercetări și le-as arăta copiii fericiți și copii nefericiți. Imaginea unui tablou dintr-o expoziție îmi este vie în minte: doi părinți divorțati, unul o ia la stînga, altul la dreapta; în mijloc un copil cu brațele larg deschise și cu fata îngrozită. Dedeșubi, titlul: „Pe mine cu mă la sat?” De-as arăta, desigur, tinerilor și e reproducere după acest tablou și le-as spune că acestia sînt vinovații pentru naufragiul corăbiei.

De asemenea, se resimte lipsa unor lucrări și în domeniul important al activității comerciale cum sînt: recepția calitativă a mărfurilor, depozitarea și păstrarea mărfurilor, raționalizarea și mecanizarea evidentelor în comerț, mecanizarea și automatizarea în comerț și multe altele.

Problemele fundamentale ale comerțului mărfurilor ar putea să-și găsească locul în monografiile și tratatele, de altfel mult așteptate de largi cercuri de specialiști din comerț. Astfel, am putea enumera: economia comerțului din România, bazele planificării și organizării comerțului socialist, statistica și evidența contabilă în comerțul socialist, teoria merceologică, merceologia diferitelor grupe de mărfuri, etica comercială etc.

Dezvoltarea literaturii de specialitate pentru comerț, care să se adreseze zeilor de mii de lucrători și specialiști ar răspunde nu numai unei deziderat spiritual, dar vehiculînd noutăți teoretice și practice ar contribui efectiv la îmbunătățirea continuă a activității comerciale.

Este absolut necesar ca astfel de manifestări ale neglijenței și lipsei de răspundere să fie grabnic lichidate. Prin mandatul ce le-a fost încredințat, către membrii de sindicat, comitetelor sindicalelor le revine sarcina de a exercita un susținut control obiectiv nu numai cu privire la securitatea și protecția muncii — așa cum se mai întîmplă uneori, ci și în ce privește respectarea dispozitiilor legale privind condițiile de muncă, timpul de lucru și odihna, munca de noapte, regimul de lucru stabilit pentru femei și tineret. Comitetele sindicalelor, în relațiile de colaborare cu conducerea întreprinderilor au de asemenea datoria să rezolve toate aceste probleme de pe pozițiile îmbinării intereselor salariaților cu cele ale statului.

Dr. Mihai PETEANU Cluj

Nu există cauze obiective!

— În primele cincii luni ale anului în curs — ne spune tovarășul Dumitru Popescu, procurorul șef al Capitalei — pe raza orașului București s-au produs aproximativ 300 de accidente de circulație.

Asadar, cazul de mai sus, deparie de a fi o raritate, invită la o meditație serioasă. E adevărat, în ultimii ani, parcul de autovehicole a crescut, traficul rutier e în continuă dezvoltare. Acest lucru nu justifică însă și nici nu poate justifica numărul mare de accidente, intrucît s-au asigurat și mijloacele corespunzătoare de cercetare și informare publică. La intersecțiile aglomerate au apărut semafoare electrice, pe șosele au fost frășele cu circulete distincte, penouri cu semne de circulație înfiltații la tot pasul. Rămîne doar să fie atent cînd treci pe lângă ele, să respicci cu strictețe indicatoarele.

O rățăcire de-o clipă...

Un șofer își asemăna meseria cu o permanentă înaintare spre necunoscut. „Nu ști niciodată ce li se poate întîmpla pe drum!” afirma el. Comparația nu e lipsită de adevăr. Odată urcat la volanul mașinii, șoferul trebuie să fie perfect lucid — rod al unei vieți ordonate — să aibă capacitatea de a judeca oțid și repartiza o imprevizibilă critică. Când intervine „fatalitatea” la care făcuse aluzie șoferul nostru?

Pe șoseaua Alexandria, un turism alergic prudent, cu 50 kilometri la ora. Asfaltul era umed, alunecos. La un moment dat, încercînd să depășească un camion, mașina a început să „danseze”. Fișicîndu-se, șoferul a pus frîna ca să reducă viteza și să evite ciocnirea. Turismul a făcut cîteva piruete, după care, izbindu-se de calea autovehicul, a fost proiectat în-o bonă. Întruca șoferul „ghinionist” la spitalul de urgență:

- De cînd aveți carnet de conducere?
- De șase luni.
- Sînteți la primul accident?
- Da. De obicei, sînt foarte atenți, dar în ziua aceea mă dureau capul, eram obosit, nu mă simțeam în apele mele.
- Totuși v-ați urcat la volan!
- N-am bănuț ca voi fi urmărit de neșansa...

E limpede că aici nu „neșansa”, nu „fatalitatea” au acționat, ci incompetența, slaba pregătire profesională a conducătorului auto, faptul că — după cum singur recunoaște — nu se afla în plenitudinea forțelor.

Alcoolul — inamicul nr. 1

Cel mai periculos inamic de pe șosea a fost și continuă să rămîină alcoolul. Șoferii aflați în cursă înfiltație pe drum un buțet. Simte nevoia să se „dezmarțesească”. Oprește mașina, bea și pornește mai departe. După cîteva kilometri, altă circumstație. Mai trage o dușcă. Eroului nostru i se pare că alcoolul îl înviează. Și tot așa, se „alimentează” din loc în loc... De fapt ceea ce face el e un atentat la viața oamenilor. „Trebuie să fiu un nebun — ne scria un cititor — să urci la volan după ce ai băut și nu mai știi de tine. Cum se poate ca un șofer să ajungă în starea asta cînd, treaz fiind, știe foarte bine că dacă va bea nu va mai fi stăpîn pe mașină?”

Un șofer în stare de ebrietate, aflat la volan, devine un pericol social. Incapabil să mă conducă mașina, el alienează la viața altora, distrugă un bun material care i-a fost încredințat. Un astfel de individ nu se poate fi indiferent, nu îndulmă în pace. Dincolo de faptul că încălcă regulile de circulație, mai grav e abaterile lui, premeditate, de la normele morale ale meseriei. Unde îl poate aduce această abateri?

Într-o dimineață, D. I. conducea autobuzul 58493 B pe șoseaua Căteiu. Înainte băuse. Ajungînd la linia ferată, a încercat să depășească, fără să se asigure dacă era drum deschis. Tocmai atunci venea un tren de marfă. Autobuzul s-a izbit de vagoane, avarîndu-se. Rezultatul: cîteva pasageri au fost accidentați grav, încercînd să se justifice, șoferul a dat vina pe slaba vizibilitate de pe șosea. „Era cealță, nu vedeam dacă li cîva metri înainte”. Or, locmai acest lucru ar fi trebuit să-l cutremure alunci cînd a

Deservirea modernă civilizată...

(Urmare din pag. 1)

treprinderi, lipsa de grijă față de amenajarea unor spații potrivite unde oamenii să poată lua gustarea, un loc unde să gasească, dacă nu altceva, măcar un scaun, un taciș și o masă curate. „Neglijența de acest fel sînt, din multe puncte de vedere, surori bune cu nepăsarea, atitudine niciodată scuizabilă atunci cînd este vorba de muncitori.

Cum poate fi calificat de pildă faptul că încă și astăzi, după cîteva ani de la intrarea în funcțiune, muncitorii unei fabrici moderne, aceea de băi și radiatoare din cadrul Uzinei de radiatoare, echipament metallic, obiecte și armături sanitare din Capitală, își desfășoară pachetele cu mîncare pe... băi și radiatoare?

Mai grave sînt situațiile cînd datorită unor măsuri arbitrare, pauza nu se acordă de loc. Încalcingu-se cu bună știință Codul Muncii. La fabrica „Tesatura” din Iași, de exemplu, a fost suprîmăta pauza reglementară de 15—20 de minute. Pe semne că se face exces de zel, considerîndu-se că prin aceste „măsuri” vor apărea economii, sau poate o îmbunătățire a indicatorilor de plan. Dar iată care sînt rezultatele unor asemenea calcule. Oamenii, de micînt tot mîncina. O fac însă cînd pot și pe unde pot. La secțiile albitorie, filatură și țesătorie, de exemplu, se dejuzează în mediu toxic. Din această cauză, în semestrul I al acestui an s-au înregistrat cazuri de mialadii gastro-intestinale, cu neumărate zile de incapacitate de muncă. Yăzîndu-se în imposibilitatea de a-și realiza planul din cauza îmbolnăvirilor, întreprinderea a cerut forului tutelar (Ministerul Industriei Ușoare) aprobări pentru 6.000 de ore suplimentare. Culeme este că ministrul, în loc să analizeze în profunzime situația, a aprobat. Așa s-a ajuns să se lucreze de multe ori și duminicilor.

Este desigur criticabilă și atitudinea comitetului sindicalului, care avea primul datoria să vină la timp în apărarea intereselor muncitorilor, să combată asemenea abateri de la prevederile legislației muncii, de la regulile elementare de igienă.

Nu pot fi trecute cu vederea astfel de lipsuri; însăși Rezoluția Congresului Uniunii noastre și Sindicatelor din Republica Socialistă România arată că organele sindicale au datoria să vegheze la respectarea programului de lucru, să ia poziție combativă față de acele conducători tehnico-administrativi din întreprinderi care practice a acoperi lipsuri în organizarea producției recurg la practici dăunătoare economiei naționale și cu influențe negative asupra sănătății oamenilor. În urma acestor rezoluții, organele sindicale au sarcina să controleze atent modul cum sînt aplicate măsurile preconizate pentru îmbunătățirea permanentă a condițiilor de muncă și de întărire continuă a sănătății celor ce muncesc. Ne punem însă întrebarea: în ce măsură sînt cunoscute aceste obligații de către comitetul sindicalului de la „Industria Ilini”? Timisoara și, de fapt, cum se achită de aceste obligații importante? În loc să ia poziție critică față de conducerea întreprinderii — care pe lângă faptul că a hotărît desființarea cantinei nu acordă nici măcar pauza pentru masă — tolerează în mod inadmisibil această situație sub pretextul că „e o treabă care-l depășește”.

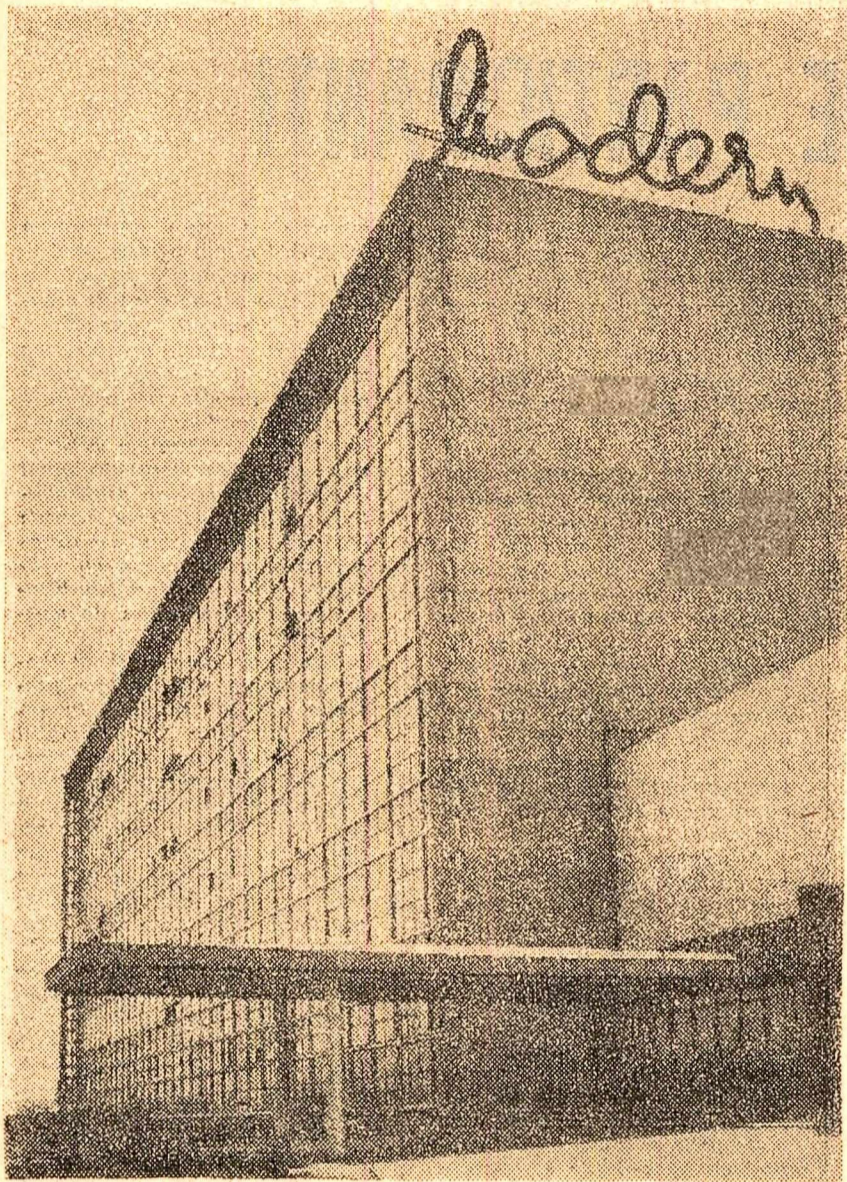
O altă serie de probleme care sînt sesizate deseori redacției noastre se referă la muncitorii care lucrează în condiții deosebite, în timpul nopții sau în locuri îndepărtate. Se înțelege de la sine că atîta vreme cît în aceste împrejurări controlul slăbește, în loc să fie mai exigent, apar deficiențe.

Să luăm, de pildă, transportul toare corabie este amenințată să se scufunde, sau să se împotmolesc undeva pe mările vieții. Ei întînd mîinile și caută să obțină „sentimentul securității pe care l-au avut acolo, pe corabia altdată atît de bună și frumoasă”, cum se spune în articolele menționate.

Fiecare din sutele de cazuri studiate de noi prezintă o dramă mai mare sau mai mică, dar o dramă, pe care dacă tinerii află în pragul căsătoriei ar putea s-o pătrînd și s-o înțeleagă, aceste l-ar determina să fie mult mai cu grijă în a-și face pregătirile de tineri și cîrmaci ai corăbiei care va face lungă cursă a vieții.

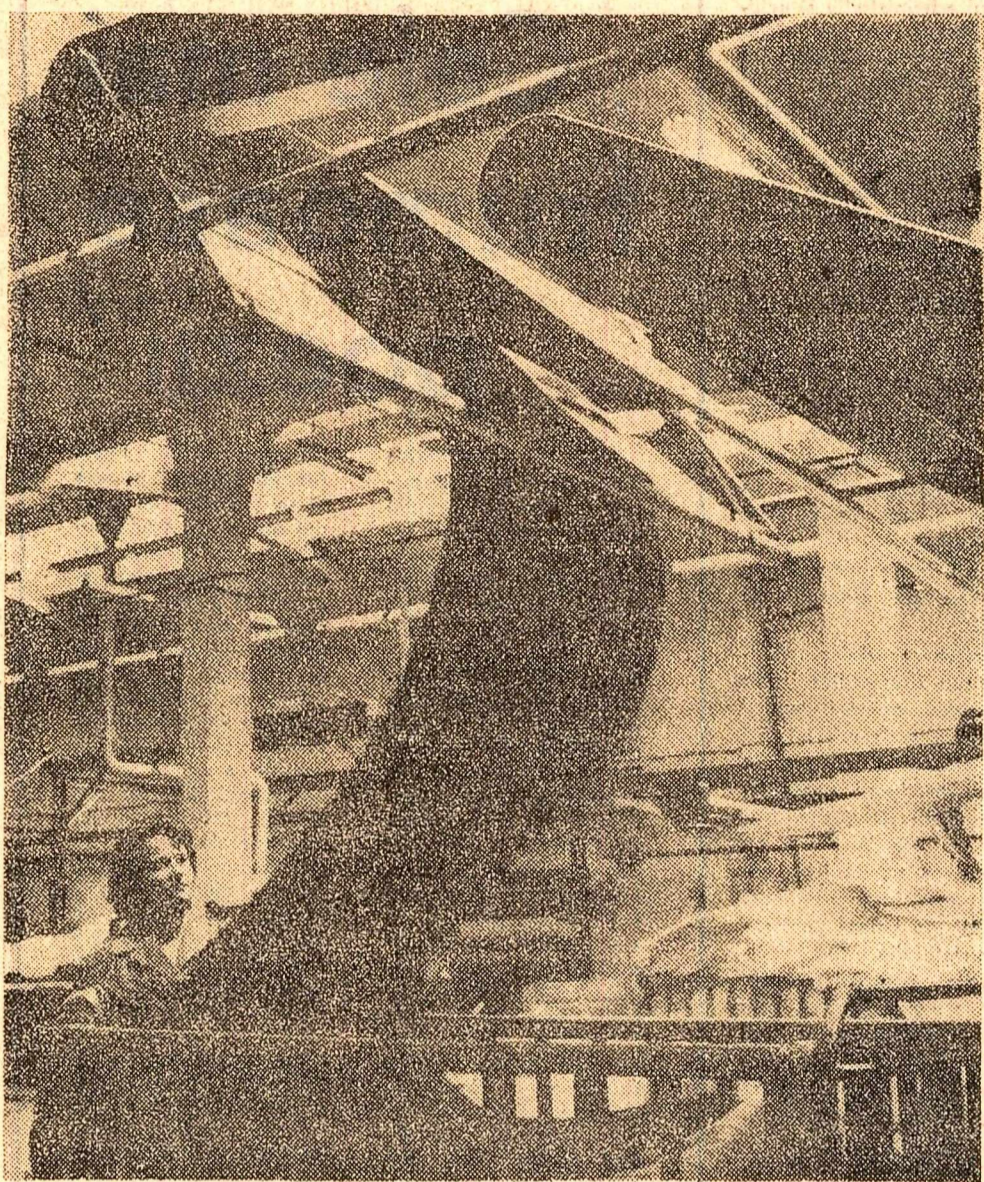
Dacă s-ar organiza cursuri pentru tinerii care vor să se căsătorească, i-as invita la Centrul nostru de cercetări și le-as arăta copiii fericiți și copii nefericiți. Imaginea unui tablou dintr-o expoziție îmi este vie în minte: doi părinți divorțati, unul o ia la stînga, altul la dreapta; în mijloc un copil cu brațele larg deschise și cu fata îngrozită. Dedeșubi, titlul: „Pe mine cu mă la sat?” De-as arăta, desigur, tinerilor și e reproducere după acest tablou și le-as spune că acestia sînt vinovații pentru naufragiul corăbiei.

P A G I N A E C O N O M I C A

„Modern”, noua fabrică de încălziminte din Capitală
Foto: M. Andreescu

Apratoarea Felicia Moga de la uzina textilă „Dacia” lucrează la o nouă mașină de apretat și termofixat țesături de bumbac

În raionul Călărași
Retribuția suplimentară — un puternic stimulent

Experiența cooperativelor agricole de producție în care retribuția muncii se face nu numai după zilele-muncă efectuate, ci și după producția realizată demonstrează convingător că acest sistem constituie un mijloc important de spornire a producției. Aplicarea retribuției suplimentare mărește interesul cooperativilor de a munci cu hârnicie, de a pune în practică toate cunoștințele în vederea executării la timp și de bună calitate a lucrărilor. Totodată, se creează un climat bun pentru organizarea întrecerii socialiste între brigăzi și echipe.

Numeroase cooperative agricole din raionul Călărași atribuie în bună măsură succesele obținute în sporirea producției și a veniturilor aplicării acestei forme de cooperare a membrilor lor. Câteva exemple sînt semnificative. Bunoară, cooperativa agricolă din Ceacu a introdus de mai mulți ani acest sistem de retribuție. Din 1963, a aplicat retribuția în funcție de producția la floarea-soarelui, stela de zahăr și în zootehnie. Consiliul de conducere s-a îngrijit de organizarea temeinică a muncii în cadrul brigăzilor și a repartizat cu răspundere sarcinile de producție. Treptat, această metodă a fost extinsă și în alte sectoare. În 1965, o dată cu repartizarea sarcinilor de producție pe brigăzi și echipe, s-au adus la cunoștința cooperativilor și criteriile de retribuție, iar brigadierii au fost îndrumați să țină o evidență clară a lucrărilor efectuate și să urmărească cu atenție calitatea lor. Ca rezultat al acestei măsuri, cooperativii au muncit mai bine, s-au străduit să pună în practică cele învățate la

cursurile agrozootehnice. Rezultatele obținute au răsplătit din plin hârnicia lor. Anul trecut numai pentru depășirea producției prevăzute s-au acordat drept plată suplimentară 277 000 lei. Sumele de bani au fost distribuite în funcție de rezultatele obținute. Astfel, cooperativii din brigada a III-a au realizat cu 350 kg mai multă floarea-soarelui și cu 300 kg mai multă mazăre la hectar, decât alte brigăzi și au primit în medie cu 4 lei mai mult la fiecare zi-muncă efectuată la culturile respective, pentru producția obținută peste plan. Pentru anul în curs, acest sistem a fost introdus în toate ramurile de producție.

Rezultate bune în aplicarea retribuției suplimentare au și cooperativele agricole din Vilece, Dragalina, Dichiseni și altele. Anul trecut, cooperativele agricole din raionul Călărași au repartizat membrilor cooperativii 3,5 milioane lei, drept plată suplimentară.

Cu toate aceste rezultate bune, retribuția după producție nu a fost extinsă în toate cooperativele agricole, iar acolo unde s-a aplicat nu a cuprins toate sectoarele de activitate. Deși în zootehnie sînt condiții asemănătoare în toate cooperativele agricole, totuși această formă nu s-a introdus anul trecut, decât în 19 unități din cele 36 existente. La cultura porumbului s-a aplicat doar în 8, iar la stela de zahăr, la 5 unități. În acest an, Uniunea raională Călărași a cooperativelor agricole a îndreptat o seamă de măsuri pentru a sprijini cooperativele să extindă acest sistem de cooperare. S-a introdus o evidență clară care asigură urmărirea tuturor lucrărilor efectuate la cultura la care se aplică retribuția suplimentară, iar din 15 în 15 zile se face o confruntare a zilelor-muncă efectuate cu numărul celor prevăzute. De asemenea, au fost trimise colective pe teren pentru a sprijini consiliile de conducere ale cooperativei agricole în organizarea muncii, înțelegerea cunoașterea sarcinilor de producție și a avantajelor ce revin atî unității, cit și cooperativilor prin aplicarea sistemului de retribuție după producția obținută. Ca rezultat, atî lucrările de pregătire a terenului și semănarea și cele de întreținere a culturii, au fost efectuate în timpul optim și de bună calitate.

Este totuși necesar ca Uniunea raională a cooperativei agricole Călărași să urmărească cu mai multă insistență aplicarea în practică a celor stabilite. Din sursele făcute pe teren rezultă că în unele cooperative agricole lipsa evidenței va constitui o greutate în stabilirea și repartizarea retribuției suplimentare a membrilor cooperativii care au contribuit la obținerea de producții mari. În unele locuri, măsurile bune luate la începutul anului privind aplicarea retribuției suplimentare au început să fie date uitării. Întrucît repartizarea sarcinilor de producție pe brigăzi și echipe s-a făcut uniform, fără să se țină seama de fertilitatea terenului și de alți factori, a slăbit interesul cooperativilor pentru efectuarea unor lucrări de calitate.

Este necesar ca acțiunile întreprinse de uniunea raională Călărași privind aplicarea retribuției suplimentare să fie urmărite permanent.

Florea CAUSESCU
cosp. „Scintei”

● Filatura se extinde, dar forul tutelar nu asigură materia primă ● Inul și cînepa — culturi solicitate ● Cu justificări nu poate crește gradul de utilizare a capacităților de producție

INVESTIȚII FRUCTIFICATE DOAR PE JUMĂTATE

În studiul tehnico-economic elaborat în 1962 de Institutul de proiectări pentru industria ușoară, care fundamentează investițiile de extindere a Filaturii de in și cînepă din Fălcieni, se arată: „Spre a echilibra necesarul de materie primă pentru țesăturile din in și cînepă trebuie produse (la această întreprindere subordonată Ministerului Industriei Ușoare — n. n.) suplimentar, pe an, 750 tone de fire”. Se preciza, totodată, că prior realizarea noilor lucrări de investiții, filatura va obține față de 1961 un spor de 1 103 tone fire pe an, cantitate suficientă pentru satisfacerea cerințelor de bunuri de consum din in și cînepă. Care este situația acum, cînd au trecut doi ani de la terminarea lucrărilor de extindere a filaturii din Fălcieni? Multe din mașinile și utilajele instalate nu funcționează, desi, potrivit proiectului, filatura trebuia să lucreze la întreaga capacitate.

— Intr-adevăr, multe mașini nu funcționează — ne-a spus directorul filaturii, ing. **Gheorghe Cozma**. Cauza: direcția generală tutelară din minister a stabilit să lucreze sub capacitatea de producție existentă. Situația nu se repetă de ieri de azi. Ea se perpetuează de doi ani. Judecînd după cifrele planificate, noi vom putea lucra la capacitatea de producție proiectată abia în 1968.

— De ce așa de tîrziu? — Mai tîrziu, as vrea să fac o precizare: filatura putea să lucreze cu întreaga capacitate încă de anul trecut. Dar nu am avut suficientă materie primă. La elaborarea planului, Ministerul Industriei Ușoare nu a ținut seama de capacitățile de aprovizionare cu materie primă. Or, aceste probleme trebuiau să fie profundate temeinic încă din momentul întocmirii studiului tehnico-economic de fundamentare a investiției.

Asa cum ni s-a spus în întreprindere, asigurarea filaturii cu materie primă continuă să rămîna o problemă de a cărei rezolvare ar trebui să se ocupe cu mai multă insistență ministerul tutelar și organele agricole centrale. În plus, calitatea tulpinilor de in și cînepă lasă deseori de dorit. Unitățile Ministerului Industriei Ușoare, care încheie contractele cu cooperativele agricole producătoare, nu acordă suficientă atenție stimularii acestora și păstrării în bune condiții a produselor preluate — desi despre măsurile care se impun se discută de mult timp. Cantități însemnate de in și cînepă se depreciază și, în loc ca procentul de fire să crească la tona de tulpini, el scade, diminuîndu-se astfel calitatea materiei prime. Atît în unele cooperative agricole producătoare, cit și la anumite topito-

rii de in și cînepă, nu există suficientă grijă pentru sortarea tulpinilor. În asigurarea materiei prime pentru filatura din Fălcieni există și o altă anomalie. Suprafețele destinate culturilor de in și cînepă nu sînt stabilite în mod judicios. Regiunile Suceava și Bacău asigură numai o mică parte din cantitatea de tulpini pentru firele de în destinată filaturii, grosul materiei prime aducîndu-se din regiunile Banaț, Dobrogea, București. Nu ar fi lipsit de interes — sugerăm specialiștii din întreprindere — să se studieze în amănunt posibilitățile de extindere a suprafețelor cultivate cu in în regiunile Suceava, Bacău, mai ales că această cultură este solicitată de producătorii de aici și, în fiecare an, cererile la contractare depășesc posibilitățile suprafețelor stabilite.

Care sînt consecințele economice ale folosirii incomplete a capacităților de producție? În legătură cu aceasta, tov. **Nicolae Pascal**, contabilul șef al filaturii, ne-a spus: „În 1965, datorită utilizării capacităților de producție în proporție de numai 70 la sută, am pierdut acumulări de aproape 7 milioane lei, iar pretul de cost a fost depășit cu 2,7 milioane lei. În acest an înregistrăm, de asemenea, pierderi din cauza planificării, iar pretul de cost va fi din nou încărcat nejustificat cu sume însemnate. Asemenea nerealizări sînt prevăzute și pentru anul viitor, ceea ce înseamnă nefructificarea fondurilor alocate de stat, scăderea eficienței economice a investițiilor”.

Am căutat să cunoaștem și părerea conducerei Direcției generale a industriei inului și cînepei din Ministerul Industriei Ușoare. Directorul general, ing. **A. Patrescu**, a căutat să ne prezinte următoarele justificări: 1) Utilajele instalate la filatură au fost contractate pentru o altă întreprindere (dar studiul tehnico-economic se referă la filatura din Fălcieni). 2) Nu există suficientă materie primă (din discuții s-a desprins însă că ministerul nu se preocupă îndeaproape de procurarea materiei prime). 3) Desfacerea produselor nu este asigurată în întregime (reprezentanții comerțului au o altă părere și anume: țesăturile din in și cînepă sînt din ce în ce mai mult solicitate de cumpărătorii pe piața internă, cit și la export). Am întrebat dacă au fost preconizate măsuri pentru înlăturarea situației existente. Interlocutorul ne-a răspuns: „Singura măsură pe care am luat-o a fost... creșterea de la trei schimburi la două. Ne dăm seama că în aceste condiții investițiile nu dau roadele scontate”.

Socotim inutilele alte comentarii și concluzii. Conducerea ministerului ar trebui să dea răspuns la întrebările: Cum s-a aprobat imo-

bilizarea unor importante fonduri materiale și bănești în utilaje care, acum, la Fălcieni, stau nefolosite? Ce se va întreprinde pentru ca în timpul cel mai scurt investiția socialisă să fie fructificată în întregime?

Nicolae CUCUI
Nistor ȚUICU

S firșitul lunii iunie, iulie sau oricare altă luna. E una din zilele în care furnizorul trebuie să-și achite obligațiile contractuale față de diverși beneficiari. Dintr-un motiv sau altul — și motive se găsesc suficiente — furnizorul nu poate respecta data de livrare stipulată în contract. Fiește, pentru daunele provocate beneficiarului, datorită livrării cu întârziere a produselor, el, furnizorul, suportă cheltuieli penalizatoare. Dar există și situații de alt gen — la data amintită beneficiarul nu se prezintă să-și ridice produsele. Fiește, se pune întrebarea: ce posibilități are furnizorul pentru a determina pe beneficiar să-și respecte obligațiile contractuale? În afara repetatelor invitații telefonice și prin telegramă numai bunăvoința beneficiarului și așteptarea. Spun bunăvoința beneficiarului deoarece, potrivit normelor de decontare în vigoare, furnizorii nu pot încasa contravaloarea mărfurilor fabricate decît în momentul expedierii acestora. Or, momentul expedierii depinde în exclusivitate de beneficiar, care trebuie să se prezinte la recepție și să ridice marfa cu mijloace proprii de transport.

Consecințele unui asemenea tip de contract sînt multiple: importante mijloace circulante, încorporate în produsele finite, sînt scase pentru un timp oarecare din circuitul economic. În această situație, din vina beneficiarului, furnizorul apelează automat la creditele bancare pentru care însă plătește dobînz, majorîndu-se în acest fel cheltuielile de fabricație. Acumulările nu pot fi încasate și vărsate bugetului de stat la termenul legat.

Cercetări aplicate
În urma unor studii și experiențe făcute de specialiștii Uzinei de vagoane din Arad, împreună cu cercetătorii de la Baza de cercetări științifice din Timișoara a Academiei, s-a extins utilizarea oelurilor de mare rezistență la noi tipuri de vagoane, obținîndu-se pe această cale o reducere a consumului de metal cu aproape 2 tone pe vagon. Tot cu sprijinul Bazei din Timișoara a Academiei, în uzină au fost produși pentru prima dată în țară saboți din material plastic care, experimentați pe roți de tramvaie, au demonstrat proprietăți fizico-chimice superioare. În prezent, asemenea saboți sînt în curs de experimentare și pe roți de vagoane de cale ferată. Alte studii și cercetări au contribuit la îmbunătățirea izolației termice și fonice a vagoanelor de călători. De asemenea, au fost făcute ample măsurători electrotensiometrice privind structura de rezistență a vagoanelor, măsurătorii care au stat la baza îmbunătățirii parametrelor de exploatare a vagoanelor. (Agerpres)

Aparate de măsură și control
Alte șase tipuri noi de aparate de măsură și control au intrat în producția la Uzina de mecanică fină din București. Printre acestea se află și manometre rezistente la vibrații, șocuri și condiții climatice deosebite. Cu acestea, cunoscuta întreprindere bucureșteană are în fabricație peste 200 sortimente principale de aparate de măsură și control, care satisfac într-o măsură importantă necesarul economiei naționale.
În vederea ridicării continue a nivelului tehnic al produselor, în uzină s-au aplicat tehnologii noi de fabricație și se folosesc materiale superioare, care au asigurat creșterea durabilității în exploatare a unor aparate de măsură și control de circa două ori. În prezent, colectivul întreprinderii se preocupă de diversificarea producției de manometre în scopul satisfacerii necesităților industriei chimice și petroliere cu aparate de construcție specială. Au început pregătirile tehnologice în vederea fabricării unor tipuri superioare de micrometre armate cu plăcuțe de metal dur și de subțiere din oțel inoxidabil cu scală cromată și fotografată. (Agerpres)

CÎND BENEFICIARUL NU RĂSPUNDE LA APEL
a 108 tone scule pentru forjare (suport, plăci). Comanda a fost acceptată integral, stabilîndu-se termene de livrare în acest an — 50 tone la 30 aprilie și restul la 30 septembrie a.e. Pînă la 29 aprilie au și fost executate 51 tone scule. Cu aproape trei săptămîni înainte de această dată, uzina „Vulcan” a anunțat printr-o telegramă beneficiarul — respectiv uzina metalurgică — să se prezinte la sfîrșitul lunii pentru a-și ridica produsele. De a-

tunci au trecut zile, săptămîni, și... insișirîți beneficiarul a fost înduplecat la 18 mai a.e. să ridice 39 tone, iar la 8 iunie și restul de 12 tone. Un alt caz. Potrivit contractului nr. 15 596/1965, în ziua de 30 decembrie 1965, uzina „23 August” trebuia să ridice de la „Vulcan” un reductor de 90 kW. Produsul a fost gata la 29 decembrie. După nenumărate intervenții din partea furnizorului, abia în ziua de 1 februarie 1966 uzina beneficiară a catadicșit să trimită un delegat ca să-și ridice. Am ales cele două exemple din Capitală tocmai pentru a exclude orice motivare legată de distanță sau necesitatea unor mijloace de transport.

Intr-un mod aparte a procedat Uzina de utilaj petrolier Tirgoviste din vina careia uzina „Vulcan” a avut immobilizări de fonduri în sumă de peste 360 000 lei, de la data de 9 aprilie a. e. La terminarea fabricării produselor beneficiarul a „uitat” să dea dispoziție Oficiului de control al mărfurilor să treacă la recepția acestora. De la 30 aprilie a. e. cînd a expirat data de livrare, furnizorul tot a așteptat plata comenzii.

Toate aceste neajunsuri mă fac să cred că este necesar ca în contractele economice să se prevadă dreptul furnizorului de a încasa automat din contul beneficiarului contravaloarea produselor fabricate, dacă acesta din urmă nu s-a prezentat să le ridice în cel mult 10 zile de la data anunțării lui. În acest sens, soccetesc că trebuie adaptate și instrucțiunile de decontare în vigoare.

Florea MITROI
inspector principal
la Filiala V. Lenin
a Băncii Naționale

CUM VA FUNCȚIONA REȚEAUA PROPRIE DE APROVIZIONARE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

(Urmare din pag. 1)

autocamioane, materiale de construcție, unelte și scule de atelier, materiale electrice. Acest sortiment va fi lărgit mai tîrziu și cu alte produse necesare activității de producție. În felul acesta veriga principală în acest sistem devine baza de aprovizionare intrinsecă și desfășoară activitatea în mijlocul cooperativei agricole pe care le deservește.

— În ce constau avantajele acestui mod de aprovizionare?

— În primul rînd se asigură a aprovizionarea mai promptă a unităților cu mașini, utilaje, piese de schimb și alte materiale necesare procesului de producție. Existînd o rețea proprie, se asigură o metodologie unitară pentru întocmirea și realizarea planului de aprovizionare. De asemenea, se poate face o mai bună corelare a planurilor de aprovizionare cu planurile de producție ale cooperativei agricole. Avantajul cel mai evident este că prin organizarea bazelor de aprovizionare raionale și interraionale, se reduce distanțele de deplasare a mijloacelor de transport și a delegatilor care mergeau după diferite materiale. Si apoi vor fi o serie de economii la cheltuielile cooperativei agricole, intrinsec sumele plătite rețelei proprii de

aprovizionare, pentru aceleași materiale, vor fi mai mici.

— Ce s-a făcut pînă acum în această direcție?

— Pînă acum a fost organizată Direcția generală de aprovizionare din cadrul Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție și sînt în curs de organizare oficiile regionale și un număr de 16 baze de aprovizionare care, în scurt timp, își vor începe activitatea, asigurînd cooperativei agricole cu produse care se livrează în tranzit, îngrijiminte chimice, materiale de construcție, mașini și utilaje.

După aceasta, urmează să se ființeze și alte baze care să permită aprovizionarea cooperativei agricole cu toate materialele și utilajele de care au nevoie pentru realizarea sarcinilor de producție. Pentru ca aceste unități să-și poată începe activitatea cit mai curînd și pentru ca ele să constituie un sprijin real și operativ în aprovizionarea cooperativei agricole de producție cu utilaje și materiale este necesar ca unitățile regionale și raionale ale cooperativei agricole să le acorde tot sprijinul necesar.

La rîndul lor, oficiile regionale și buzele de aprovizionare vor trebui să țină un contact permanent cu cooperativele agricole, pentru a cunoaște nevoile reale de aprovizionare ale acestora. Iuînd măsuri concrete de asigurare la timp și operativ a tuturor materialelor și utilajelor de care au nevoie.

Printru numeroși oameni ai muncii sosiți în stațiunile balneo-climaterice, vacanța trebuie să constituie prilejul unei bogate și variate activități culturale.

partizarea peiculelor cinematografice. Dar dacă în stațiunile rulaază acum în-deobște filme în premieră sau foarte recente, trebuie spus că anul acesta D.D.F. manifestă o concepție despartul de bizară despre reper-toriul premierelor estivale.

partie, în multe stațiuni me-terialle sportive existente sînt ținute în magazie, ca să nu se deterioreze, sau sînt folosite doar de per-sonalul administrativ și echipe locale (cum se întîmplă la Borseac). Credem că este necesară și în acest domeniu o acțiune comună a U.C.F.S., a sindicatelor și a stațiilor populare regionale pentru a asigura com-pletarea și înnoirea bazel materiale și a verifica activi-tatea responsabililor sporti-vi. Credem, de asemenea, că în obligația stațiilor populare er trebui să între asiguraarea unor materiale sportive simple, care necesi-tăz cheltuieli minime, cum ar fi mici aparate de gim-nastică instalate din loc în loc pe litoral, asigurarea de sahuri, jocuri de ping-pong ș.a. la fiecare vilă mai mare sau pe grupuri de vile etc.

NOTE DE LECTOR „Cele mai frumoase poezii”

Ivliș din necesitatea de a oferi marului public iubitor de literatură lucrări prețioase și reprezentative ale poeziei noastre și de prelufindni, colecția „Cele mai frumoase poezii”, tipărită de Editura tineretului, a per-curs în anul de la a par-țiriie un drum nu lipsit de realizări și căutări fructuoase. Cele 82 de numere ale colecției a-părute pînă acum, oglin-desc strădanii editorilor de a îmbrățișa fenomenul poetic autohton și străin, orientîndu-se în multe cazuri asupra unor scriitori cu o valoare recunoscută, iubii și apreciați de cititori. Ediiții din opera unor mari poeți (Goethe, Ovidiu, Whitman, Eminescu, Argeșzi, Rimbaud, Ier mai recent Leopardi, Poe, Shakespeare, Bacovia), datorită griji și exigenței cu care au fost alcătuite s-au bucurat de unanime aprecieri.

Sandburg, Eliot, Frost. Atenția editorii trebuie să se îndrepte în cazul acesta în mod deosebit spre lărgirea cer-cului de colaboratori, ap-eland la autori cei mai capabili de a oferi cal-valențe literare în lim-ba română.

UN CONCURS DE ARTĂ POPULARĂ CU 13 000 DE PARTICIPANȚI

Zilele acestea s-a încheiat concursul organizat de UCECOM pe tema continuării și valorificării tradițiilor și artei populare specifice locale și regionale în produse de artă populară și artizanat. Au fost prezentate peste 2800 de prototipuri. Ca mesaj al celor 13000 de cooperatori organizați în 16 unități și 97 secții de artizanat din toate regiunile, ceea ce nu este, firește, decât o palidă imagine a po-tentialului creator al mesteri-lor populari din țara noastră. Conducerea UCECOM a dat îndrumările necesare creatorilor cooperatori, pe baza unei docu-mentări riguroase științifice, spre ceea ce este cu adevărat speci-fic regional în creațiile artis-tice populare. Aceasta a per-mis o mare varietate stilistică, integrată stilului unilor specia-rită românească, o mare bogă-ție a genurilor prezentate, divar-sitate de sortimente și o mare varietate de materii prime și pro-cedee folosite pentru crearea unor obiecte de artizanat uti-le în forme artistice decorative, care s-a satisface gustul cumpărătorilor.

cu splendori crescută în lemn, perfect adaptabile unor interioare moderne, cărora li se pot integra cu gust și rafinament diversele obiecte utile din fier forjat, scoarțele într-un stil nou, reprezentînd certe și valoroase stilizări după cea mai autenti-că artă populară românească. Un alt capitol care continuă și dezvoltă creator arta noastră populară este acela al țesături-lor cu alezături (seturi, lele de masă etc.), al împletiturilor din pai și al ceramicii. S-au evidențiat, de asemenea, cu totul înaltele concepții, evidente mijloace ale unor forme și or-namente specifice artei popu-lare tradiționale. Flogos a fost apreciat și sticlăria cu care avem certitudinea că putem concura, cu succes, pe piața internațională alături de țări cu o veche tradiție în acest domeniu.

nunerile făcute, conducerea UCECOM a luat o serie de mă-suri organizatorice care să transforme aceste elocuri crea-toare în realități permanente, ca factori activi în cristalizarea unei culturi socialiste adinc ancorată în strămoșoasa artă și cultură populară românească. Multe din dezeriderale sustin-ute an de an de către specialiști etnografii, istoricii de artă popu-lară, criticii de artă, artiștii crea-ții muzeografii, se mate-rializază azi, spre a nu ră-dărnici din cauze formale, biro-cratice, creația miilor de mes-teri populari.

În plină natură, cîntecul și dansul echipelor cîmîinului cultural din Retevoeșii, raionul Curtea de Argeș, capătul plus de frumusețe

Viața culturală în stațiunile de odihnă

culturali din stațiuni. Prelufindni există planuri de activitate pentru perioada de vară, discutate și apro-bate de către organele lo-cale. Toate acestea ar fi bune, numai că lipsesc răs-punderile precise, obligati-vitatea realizării tuturor ac-tivităților propuse. De aceea, oamenii, la ședințele de a-naliză, se constată că o mare parte a planului nu s-a realizat. Și ciclul conti-nuă...

în timpul verii spectacolii pot fi hrănii mai mult cu eriaz-uri? Încere „reper-toriu estival” însoțirea monotonie, lipsă de varietate a genurilor cinematografice? În activitatea teatrelor, vacanța rămîne o prelungire estivală a stațiunii la sală; nu se iau din vreme măsuri care să permită spectacolu-lui conceput pentru scena închisă să iasă în aer liber fără să aibă de suferit cal-itativ. În prezent, de multe ori repertoariile turneelor nu sînt gândite în funcție de condițiile specifice din sta-țiunile de odihnă — și cu atât mai puțin există interes pentru pregătirea unor spec-tacole special concepute spre a corespunde acestor condiții. Urmarea este că unele stațiuni sînt neglijate, pe motivul că spectacolele existente nu se adaptează scenelor, utilajului, posibili-tăților de transport a trupeii și decoriurilor. Pe de altă parte, o serie de colective importante — ca Teatrele Naționale din Cluj și Iași, Teatrul de stat din Timi-șoara — sînt absente vara aceasta de pe scenele sta-țiunilor de odihnă. Asigura-rea unor stațiuni estivale interesante, substanțiale și variate este posibilă, credem, numai dacă se va depăși faza actuală în care O.S.T.A. se limitează să înregis-treze ceea ce oferă fiecare teatru. Repertoriul de vară pentru stațiunile de odihnă ar me-rita să facă obiectul unui plan conceput din timp de O.S.T.A. în colaborare cu Consiliul teatral, cuprin-zînd și spectacole realizate anume pentru litoral, pentru scenele în aer liber sau în cadrul natural al unor fru-moase localități balneare.

Nu însă întodeauna rezultatele au fost pe măsura intențiilor editorilor. A lipsit, de pildă, pînă nu de multă vreme echilibrul necesar în ca-drul planurilor de apari-ții, în care poezii români de seamă ca Măce-donski, D. Anghel, Bla-ca, Octavian Goga, Ion Barbu, Păuș, Voiculescu, St. O. Iosif, au fost ociozii nejustificați. Necesi-tatea urmării cu consecvență de editorii a promovării autorilor în virtutea unei aprecieri legate strîns de valoarea și semnificația operei se face acut simțit. Abaterile de la a-cușt principiu nu au a-vut ca rezultat decît în-cluderea unor nume care nu își îndreptătesc apariția într-un aseme-nea context. Îmbucura-rii este faptul că prin intermediul viitoarelor planuri editura își propune să lichideze în parte aceste lipsuri, fiind pe punctul de a-păriați volume purtînd semnăturile lui Blaga, Barbu, Goga, precum și ale unor poeți contem-porani.

Tendința de a lărgi conținutul sferii autorilor publicați nu poate fi de-cît salutară, mai ales că în multe cazuri se reali-zează o muncă de pio-nierat, unele din lucrări fiind traduse pentru pri-ma dată în limba română. Anul acesta, de pildă, au văzut lumina fi-parului culcării din poe-tul grec Safferis și sir-bul Vasko Popa, apar-tinînd poezilor Aurel Rău și respectiv Nichita Stănescu. În curînd se vor edita traduceri din creațiile lui Hölderlin,

Munca de selecționare și redare în versiuni cît mai reușite a operelor poezilor de reușite și va-loare mondiale, conju-gată cu cea de tipă-rire a florilor alese din poezia noastră, cere o griji mereu sporită din partea realizatorilor co-lecției. Capacitatea de a discerne cu bun gust și exaltitate trebuie să fie o însătură principală a muncii acestora. În fe-bul acesta, colecția „Cele mai frumoase poezii”, își va putea consolida prestigiul.

Grigore ARBORE

TELEVIZIUNE
18.00 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar: Frumuseți de vară — emisiune de versuri. Intreceri de triciclete și biciclete. Inotul în zece lecții (VIII).
19.00 — Teleglob.
19.15 — Galeria instrumentelor: Pianul.
19.30 — Dicționar de personaje. Litera „C”.
20.00 — Săptămîna.
21.00 — Avangarda.
21.15 — Teleglob.
21.45 — Recitalul sopranei Arta Florescu.
22.15 — Parada vedetelor: Michele.
22.30 — Teleglob.
22.40 — Buletinul meteorologic.

CINEMA
CLEOPATRA — cinemascop (ambele serii): Patria — 9; 12,45; 16,45; 20,30; București — 8,30; 12,15; 16; 19,45; Stadionul Dinamo — 20,30.
BAIETII DE LA TONOMAT: Republica — 9; 11,30; 14; 16,30; 18,45; 21,15 (completare Liniortii), Peroviar — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,30. Excelsior — 8,45; 12,30; 15; 17,30; 20,30 (la ambele completări Theater), Festival — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21, grădina — 20,30. Modern — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21,15. Arenele Liberității — 20,30 (la ultimele două completări Crîmca).
CĂSĂTORIE DE FORMĂ: Lucașfăur — 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, grădina Dolina — 20,15 (la ambele completări Inimă mare), Grivita — 9; 12; 15; 18; 21, (completare Partidului slavă II).
PRIMA DEZILUIE: Capitol — 9; 11,15; 12,30; 16; 18,30; 21, grădina — 20,45 (completare Sandi, să ascuți pe mînică II).
FANTOMAS — cinemascop: Lumina — 9; 12; 15; 18; 20,45 (completare Sandi, să ascuți pe mînică II).
ESCROCUL DE LA MÎNĂSTIRE — cinemascop: Victoria — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; Flamura — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45.
FĂRĂ PASAPORT ÎN TARĂ STRĂINĂ: Central — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45 (completare Crîmca).
OULI, PRIETENII MEI — NIAMA MERGE LA LUCRU — SCHITE TURNGIENE — PĂDUREA BIALOWIESKA — COLLEGIUM MATUS AL UNIVERSITĂȚII IAGELLONE —

Frumoasa floare a pasiunii

lucru nou pe care-l ală și se gră-bește să-l comunice și altora. Sînt unii oameni care se pregă-tesc pentru o anumită profesie dar, fie că nu au chibzuit mînt înainte de alege, fie că sînt prea schimbători în concepții, își des-fășoară munca fără fior, fără e-moție, fără zvonirea minții, fără dorința și efortul de autodepășire. Ei sînt adoma unii care care lemmat bun, coarda întinsă, dar care nu vibrează pentru că din el nu zboară niciodată săgeata cău-

tării, a împlinirii celei mai înalte a visului individual și colectiv. Un lucrător care nu merge mai departe decît a învățat de la meș-terul său, care nu încearcă o ino-vație, o îmbunătățire a vechiului proces de producție, care ține pentru sine ceea ce a acumulat ca experiență și nu oferă din zea-treac hîmniciei și incusității sale și altora nu va și nici cînd ce în-somnă mîreția transmiterii expe-rienței, bucuria de a te vedea con-tinuat și întrecut de alții, pentru binele tuturor. Ce superbe exem-ple de dragoste pentru artă și pentru perpetuarea ei în forme tot mai măiestre dau rașpoșii popu-lari vîrstnici, care împărtășesc li-lemn sau în piele, al cioplului în piatră, ori li deprind să doinească la caval, să zică din fluiet și să dea glas dorurilor.

Un cercetător, care ani și ani cu-lege materiale documentare, în-tocmește fișe, le clasează, le siste-matizează, consumă bibliografiile exhaustive, dar nu depășește acest stadiu de muncă rutinieră, nu-și ta-curațiu de a ataca frontal o pro-blemă de cercetare, încercînd rez-olvarea unei teme dificile, este adoma unii nașii, rădici în cea-ta vulturilor năgul pentru că are-ta și acripi. El nu va cunoaște niciodată senzația dată de necurma-tul și îndrăznețul zbor al minții, nu va trăi emoționanta fînăline cu a-devădă descoperit de el. Din mun-ca sa nu se vor înalta decît teancuri de fișe care, ori cînd le-utile, nu pot constitui unicul suport al unei vii închinăte științei.

„Nu există nici o plăcere pen-tru muritorii fără lucru”, a spus Shakespeare gîndindu-se la so-merii, ci la cei care nu-și înso-tesc munca de roadele cugetului, însoțind-o cu aturul propriilor lor cărării. Peste mai mult sau mai puțin acte mecanice, omul creează o floare care nu se usucă niciodată: floarea pasiunii, a cău-tării neobosite, floarea spiritului nemulțumit cu cîștia, cu cîl poate. Nimic nu vațămăi mai mult această minunată floare decît simnicia, apatia, ineria.

Rodica ȘERBAN

Masă în cinstea delegației de activiști ai Partidului Comunist Chinez

Tovarășul Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent și secretar al C.C. al P.C.R., a oferit joi la amiază o masă tovarășească în cinstea delegației de activiști ai Partidului Comunist Chinez...

Lucrările unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale

Zilele trecute au avut loc la Palatul Marii Adunări Naționale ședințe de lucru ale unor comisii permanente ale M.A.N.

Comisia juridică, prezidată de prof. Univ. Tudor Drăganu, vicepreședinte al comisiei, a examinat proiectul de decret pentru aprobarea unor dispoziții din Decretul nr. 274/1954...

Comisia de politică externă, prezidată de Dumitru Popescu, președintele comisiei, a discutat proiectul de decret pentru ratificarea Acordului între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Turcia...

TELEGRAME EXTERNE INDEPLINIREA PLANURILOR PE PRIMUL SEMESTRU

IN R. P. BULGARIA

SOFIA 28 (Agerpres). — In comunicatul Direcției Centrale de Statistică a R. P. Bulgaria cu privire la rezultatele îndeplinirii planului pe primul semestru al anului 1966 se arată că producția industrială a fost depășită în ritm rapid...

IN R. S. CEHOSLOVACĂ

PRAGA 28 (Agerpres). — La Praga a fost dat publicității comunicatul Comisiei centrale de control popular și statistică cu privire la rezultatele dezvoltării economiei naționale în primul semestru al acestui an...

LA ANIVERSAREA PARTIDULUI COMUNIST SUD-AFRICAN 45 de ani de luptă împotriva rasismului, pentru libertate și democrație

Se împlinesc 45 de ani de la crearea Partidului Comunist Sud-African, conducătorul cel mai consecvent al luptei oamenilor muncii din Republica Sud-Africană împotriva asuprii și exploatării...

Creata la 29 iulie 1921, la conferința organizațiilor comuniste și muncitorești, întrunită la Cape-town, Partidul Comunist Sud-African a fost primul partid marxist-leninist din Africa.

Partidul comunist a dus schimbări profunde în gândirea, conștiința politică, revendicările, formele de organizare și metodele de luptă ale populației oprimată și exploatăte din această țară...

A. BUMBAC

Inchiderea cursului internațional de perfecționare în domeniul producerii și certificării semintelor

La Institutul central de cercetări agricole a avut loc joi închiderea cursului internațional de perfecționare în domeniul producerii și certificării semintelor de plante agricole...

In cele 45 de zile cât a durat cursul, participanții — specialiști din 16 țări — au auzit prelegeri ale unor cunoscuți oameni de știință din țara noastră...

Luind cuvântul la ședința de închidere, reprezentantul F.A.O., G. Delho, codirector al cursului, a spus: „Scopul cursului a fost atins. El a permis întâlnirea specialiștilor din diferite țări, cunoașterea preocupărilor lor și stabilirea unor legături de colaborare care, menținute și dezvoltate, vor contribui la asigurarea unor condiții favorabile schimburilor științifice în scopul dezvoltării producției agricole...”

Cronica zilei

La invitația Consiliului Național al Femeilor din Republica Socialistă România, au sosit în Capitală, într-o vizită de prietenie, Opango Poline Lumumba și Martine Gizenga.

(Agerpres)

Campionatul mondial de fotbal

Portugalia — medalie de bronz

„Finala de consolare” — cum este denumită partida pentru locurile 3-4 ale campionatului mondial de fotbal — s-a consumat așezată pe „Wembley”, în fața unui public dacă nu extrem de numeros, oricum entuziasat și interesat să vadă la lucru două echipe de bună reputație pe arena fotbalului mondial...

După tradiționalul schimb de fanioane între capitani s-au dus echipele, Coluna (Portugalia) și Iștin (U.R.S.S.), arbitru englez Ken Dagnall a fluierat începutul jocului. Primul pas l-au dat sovieticii, dar prima incursiune la poartă a aparținut portughezilor. Immediat însă sovieticii au inițiat și ataca periculoasă, mai ales pe partea dreaptă, unde Metreveli avea să-și facă o frumoasă reîntrere.

NATAȚIE

Început de bun augur la campionatele republicane

Trei recorduri republicane și alte câteva performanțe valoroase — acesta este bilanțul primei zile a campionatelor de natație care au început ieri în bazinele din parcul sportiv Dinamo.

ECOURI LA ARTICOLUL

„Centre de inițiere polisportivă”

Cu ceva timp în urmă, ziarul nostru a publicat articolul „Centre de inițiere polisportivă pe lângă marile stațiuni”. În legătură cu cele semnalate, mai mulți cititori specialiști în educație fizică sau simpli emulați de sport — au comunicat redacției punctele lor de vedere.

Deopotrivă pentru copii și tineret...

„Consider extrem de utilă dezbaterea de mai ales rezolvarea unei astfel de probleme — ne-a spus prof. Victor Fiea, secretar general al Federației române de atletism. Centrele de inițiere — deșiderat mai vechi, dar rămas fără ecou corespunzător — ar putea constitui cu adevărat nucleul solid și stabil al activității largi recreative-sportive, pentru tinerii mai ales. O-pinează însă pentru modificarea cadrului organizatoric ce-l au actualele centre de copii. Sub direcția îndrumare a constițiilor U.C.F.S. sau a cluburilor teritoriale, care au la dispoziție nu numai bazele sportive, ci și specialiști se pot înființa numeroase centre pentru inițiere în sporturi ca atletism, gimnastică (acum, țara, în aer liber), inot, tenis, handbal, baschet.

...dar și pentru maturi

Unii dintre corespondenții noștri sînt de părere că bazele sportive ar

este absolut necesară.

Porundă de la această constatare veche de cînd lumea, deșine, cred, firesc ca la punerea în practică a interesantelor propuneri făcute în articolul publicat de dv. să se aibă în vedere cetățenii de toate vîrstele. Dacă pentru copii, pentru inițierea lor în sport există anumite centre (care, din păcate, nu au totuși o activitate prea laborioasă), pentru tinerii trecut de 20-25 de ani, pentru oamenii maturi nu se întreprinde astfel de posibilități. Mă gândesc la organizarea unor centre polisportive, în cadrul cărora să nu se urmărească neapărat descoperirea „marilor talente”, ci destinderea, recrearea prin sport a celor ce le frecventează.

Față de interesul manifestat în legătură cu articolul citat mai sus, surprinde ușurința cu care secția organizatorică a Consiliului general al U.C.F.S. a ținut să-și expună punctul de vedere. Scrisoarea de răspuns a forului sportiv cuprinde doar o înșirare a măsurilor generale luate pînă acum și, în final, o frază formal cu-torică; nici o propunere concretă, nici un cuvînt despre modul în care, pornind de la cele semnalate în articol, U.C.F.S.-ul ar putea contribui la mai buna organizare a activității sportive de masă.

I. D.

CORESPONDENȚA DIN MOSCOVA

Din marile centre industriale pînă în pustiiurile Turkmeniei

Peste patru milioane este în prezent numărul inovatorilor și raționalizatorilor — muncitori fruntași, tehnicieni, ingineri, existenți în Uniunea Sovietică. El a crescut îndeosebi în ultimele luni, în cursul întrecărilor care se desfășoară în zeci de mii de întreprinderi industriale și de transport, sovhozuri și colhozuri, pentru îndeplinirea direcțiilor celui de-al XXIII-lea Congres al P.C.U.S.

Să fie respectat dreptul sacru al poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta!

Scrisoarea transmisă în numele guvernului român președintelui Consiliului de Securitate al O.N.U.

NEW YORK 28 (Agerpres). — La 27 iulie a.c., reprezentantul permanent al Republicii Socialiste România pe lângă O.N.U., ambasadorul Gheorghe Diaconescu, a transmis președintelui Consiliului de Securitate al O.N.U., în numele guvernului român, o scrisoare în legătură cu mesajul adresat la 30 iunie a.c. de reprezentantul Statelor Unite ale Americii la O.N.U. în problema vietnameză.

Guvernul român — se arată în scrisoare — consideră că mesajul din 30 iunie al reprezentantului S.U.A. la O.N.U., care a fost difuzat ca document al Consiliului de Securitate, constituie o nouă încercare de a justifica acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva R.D. Vietnam. Bombardamentele repetate împotriva capitalei Hanoi, a portului Haiphong și a altor regiuni cu populație densă din Republica Democrată Vietnam marchează o nouă fază deosebit de periculoasă a conflictului, reprezintă o amenințare serioasă a păcii și securității în Asia de sud-est și în întreaga lume.

După cum este cunoscut, poporul și guvernul român, profund atașate principiilor potrivit cărora fiecare popor are dreptul sacru de a-și hotărî în mod liber soarta, fără nici un amestec din afară, sînt solidare cu lupta eroică a poporului vietnamez pentru apărarea independenței și libertății patriei sale.

Sprînjind pe deplin punctul de vedere al guvernului R. D. Vietnam în legătură cu soluționarea conflictului din Vietnam, guvernul

român consideră că intensificarea războiului aerian al S.U.A. împotriva Republicii Democratice Vietnam și a operațiilor militare în Vietnamul de sud reprezintă o nouă confirmare a faptului că așa-numita „campanie de căutare a păcii” este menită doar să ascundă opinii publice acțiunile agresive ale S.U.A., o încercare de a impune poporului vietnamez condițiile „tratativelor necondiționate” ale S.U.A. Guvernul Statelor Unite ale Americii nu poate cauta intensificarea agresiunii în Vietnam prin cuvinte despre pace.

Guvernul român este de părere că examinarea pe plan internațional a actelor de război în Vietnam ține de competența Conferinței de la Geneva din 1954 cu privire la Indochina, ale cărei prevederi Statele Unite au obligația de a le respecta cu strictețe.

Statele Unite trebuie să înceteze imediat războiul agresiv din Vietnam, să respecte drepturile naționale fundamentale ale poporului vietnamez la pace, independență națională, unitate și integritate teritorială, să pună capăt imediat, definitiv și necondiționat bombardamentelor asupra Republicii Democratice Vietnam, să înceteze intervenția armată în Vietnamul de sud, să-și retragă trupele lor și ale sateliților lor din Vietnamul de sud, să lichideze bazele militare americane din această țară, să recunoască Frontul Național de Eliberare drept singurul reprezentant autentic al populației din Vietnamul de sud, să recunoască dreptul

poporului vietnamez de a-și rezolva singur problemele sale, fără amestec din afară, în conformitate cu aspirațiile sale naționale.

Reprezentantul român a cerut ca scrisoarea să fie difuzată ca document oficial al Consiliului de Securitate.

COMUNICAT CU PRIVIRE LA VIZITA LUI A. FANFANI ÎN R. P. POLONĂ

VARȘOVIA 28 (Agerpres). — La Varșovia a fost dat publicității comunicat cu privire la vizita oficială făcută de Amintore Fanfani, ministrul afacerilor externe al Italiei, în Polonia între 25 și 28 iulie 1966. În comunicat se arată că vizita a permis să se facă un schimb util de păreri în legătură cu principalele probleme ale păcii și securității în Europa și în întreaga lume și o analiză profundă a relațiilor bilaterale polono-italiene.

Cele două părți subliniază că, menținându-se pe poziții diferite în ceea ce privește unele probleme, au recunoscut utilitatea sprînjirii dezvoltării continue a relațiilor — îndeosebi în domeniul economic și cultural — între toate statele de pe continentul european, precum și utilitatea pregătirii minuțioase a unei conferințe în problema întăririi securității și colaborării în Europa prin stabilirea datei, metodelor, mijloacelor și scopului ei.

Comunicatul arată că evoluția două părți, îngrijorate de evoluția evenimentelor din Vietnam, subliniază necesitatea reglementării conflictului pe baza Acordurilor de la Geneva din 1954.

Dezbaterile din Consiliul economic și social al O.N.U.

GENEVA 28 (Agerpres). — Consiliul economic și social al O.N.U. (ECOSOC) și-a încheiat miercuri dezbaterile în problema măsurilor privind traducerea în viață a declarației O.N.U. cu privire la lichidarea tuturor formelor de discriminare rasială. În cadrul dezbaterii, reprezentanții a numeroase state au vorbit despre încălcările grosolane ale drepturilor omului în Republica Sud-Africană, Rhodesia și coloniile portugheze, unde domnesc discriminarea rasială în formele ei cele mai dure. Membrii consiliului au adoptat o rezoluție în care cheamă toate statele să îndeplinească neîntârziat și conștientiv declarația O.N.U.

În același timp, în diverse organisme ale consiliului continuă discuțiile asupra unor puncte înscrise pe ordinea de zi. Comitetul de coordonare a discutat problema evaluării programelor de asistență

tehnică ale organismelor O.N.U. Luînd cuvîntul în această problemă, reprezentantul român, Constantin Niță, a relevat rolul activ pe care trebuie să-l joace țările beneficiare în activitatea de evaluare, deoarece acestea sînt cele mai în măsură să aprecieze dacă ajutorul primit corespunde cerințelor majore ale dezvoltării lor.

În cadrul Comitetului economic și social al O.N.U. au avut loc discuții pe marginea problemei privind planificarea dezvoltării economice. În intervenția sa, delegatul român Alexandru Niculescu a arătat că România privește cu interes activitatea O.N.U. destinate să susțină eforturile diferitelor țări în domeniul planificării dezvoltării economice lor naționale. El a arătat că Comitetul pentru planificarea dezvoltării, recent creat de ECOSOC, în strînsă colaborare cu celelalte organisme ale O.N.U. și instituțiile specializate interesate, poate juca un rol util în domeniul facilitării schimbului de cunoștințe tehnice și metodologice, poate sprijini țările în curs de dezvoltare în eforturile acestora de a forma cadre naționale de planificatori.

Problema formării cadrelor s-a aflat și în dezbaterile ședinței plenare a consiliului. Directorul Institutului de formare și cercetare al O.N.U., Gabriel D'Arboussier, a prezentat preocupările de pînă acum și principalele direcții ale activității de viitor în domeniul pregătirii cadrelor, precum și în domeniul cercetării. Luînd cuvîntul, delegatul român M. Dulea a subliniat utilitatea activității institutului și importanța unei strînse colaborări între acest organism și comisiile economice regionale în realizarea diferitelor programe ale O.N.U.

Ședința Consiliului de Miniștri al R. P. Polone

VARȘOVIA 28 (Agerpres). — Agenția PAP anunță că la 27 iulie a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, care a examinat și a adoptat documentele referitoare la proiectul planului cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1966—1970.

Proiectul de lege cu privire la planul cincinal va fi prezentat Seimului în luna august a.c. spre discutare.

Un proiect imperialist de tip N.A.T.O. pentru America Latină

CIUDADA DE MEXICO 28 (Agerpres). — În principalele ziare mexicane au apărut în ultimele zile

articole în care se subliniază că Mexicul nu are nici o intenție să se alăture unui pact militar în America Latină, care ar face ca politica sa să devină dependentă de aceea a Statelor Unite. Aceste poziții au fost exprimate în legătură cu o declarație făcută de ministrul apărării al S.U.A., Robert McNamara, într-o recentă ședință secretă a Camerei Reprezentanților privitoare la „eforturile S.U.A. de a realiza o strînsă alianță militară cu țările latino-americane, similară pactului N.A.T.O.”.

După cum scrie ziarul „El Dia”, declarațiile făcute de McNamara reprezintă o nouă fază în escaladarea militară a Statelor Unite, de data aceasta pe continentul latino-american. Ziarul „Excelsior” scrie că ideea acestui pact militar a fost lansată, pentru prima oară, în cursul perioadei „războiului rece” și a fost preluată cu prilejul dezbaterilor privind revizuirea Cartei O.S.A.

Declarațiile făcute de McNamara au avut ecouri nefavorabile și în multe alte țări latino-americane, în special în Venezuela și Columbia.

În ciuda sporiilor încheiate a cheltuielilor pentru finanțarea acestui război murdar, agresorii americani și marionetele lor de la Saigon primesc lovituri tot mai grele. Într-un comunicat al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud transmis de agenția de presă „Eliberare” se arată că în prima jumătate a anului 1966 patrioții au întreprins circa 900 de operațiuni, în cursul cărora au fost scoși din luptă zeci de mii de militari inamici. Au fost doborîte sau avariate numeroase avioane, distruse vehicule militare și care blindate și capturate mai multe mii de tunuri. Totodată, de la 5 august 1966 — cînd au fost declanșate atacurile sistematice asupra R. D. Vietnam — aviația americană a pierdut peste 1.250 de avioane, iar un număr de piloți au fost făcuți prizonieri. Pierderile grele suferite de imperialiștii americani în Vietnam vorbesc de la sine. Statele Unite nu au reușit și nici nu vor reuși să îngenuncheze eroicul popor vietnamez, hotărîți să lupte pînă la victoria finală, în numele cauzei drepte a libertății și independenței.

Gheorghe CERCELESCU

„UN ACT DELIBERAT DE AGRESIUNE”

Scrisoarea guvernului Zambiei adresată lui U Thant

NEW YORK 28 (Agerpres). — Guvernul Zambiei a adresat o scrisoare secretarului general al O.N.U., U Thant, în care declară că Portugalia a comis „un act deliberat de agresiune”, bombardînd la 15 iulie satul Chipatala de pe teritoriul zambian. Scrisoarea subliniază că schițele căzute asupra satului demonstrează că bombele sînt de fabricație engleză și nord-americană, „ceea ce confirmă ne-

temenția afirmațiilor portugheze potrivit cărora armele furnizate Portugaliei în cadrul tratatului N.A.T.O. nu vor fi niciodată folosite pentru scopuri agresive”. Subliniind că guvernul Zambiei „privește cu cea mai mare îngrijorare acest act fătis de agresiune”, scrisoarea arată că „asemenea acțiuni constituie o amenințare la adresa păcii și securității internaționale și nu mai pot fi tolerate”.

SUB AMENINȚAREA POLITICII APARTEIDULUI

NEW YORK 28 (Agerpres). — La Națiunile Unite a avut loc miercuri o ședință a subcomitetului pentru Basutoland, Bechuanaland și Swaziland al Comitetului special O.N.U. pentru examinarea problemei aplicării Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale. Reprezentantul Tanzaniei, John Mwaluzo, a atras atenția că cele trei teritorii sînt „înconjurat complet de un regim care nu numai că se împotrivesc ca africanii să-și obțină independența, dar promovează politica apartheidului, pe care încearcă să o extindă în aceste teritorii”.

TRATATIVE SOVIETO-IRAKIENE

MOSCOVA 28 (Agerpres). — La 28 iulie au început la Kremlin tratativele între Alexei Koshigin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și Abdel-Rahman al Bazzaz, primul ministru al Irakului. În timpul convorbirilor, precizează agenția TASS, au fost abordate probleme legate de dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și Irak, precum și unele probleme internaționale actuale.

Popoarele condamnă intervenția S.U.A. în Vietnam

CAIRO 28 (Agerpres). — Cu prilejul celei de-a 12-a aniversări a semnării Acordurilor de la Geneva din 1954 referitoare la Vietnam, Secretariatul permanent al Consiliului de solidaritate al țărilor Asiei și Africii a dat publicității la Cairo o declarație în care condamnă actele săvîrșite de imperialismul american în Vietnam și se solidarizează cu lupta eroică a poporului vietnamez.

Secretariatul face un apel la toate popoarele iubitoare de pace să condamne încălcarea acestor acorduri de către S.U.A. și să acorde sprijin moral, politic și material poporului vietnamez în lupta sa justă. Singura cale de rezolvare a problemei vietnameze, se spune în declarație, este cea exprimată de guvernul R. D. Vietnam și de Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

TORRENTE DE DOLARI PENTRU FINANȚAREA AGRESIUNII

Noi fapte vin să arate intențiile agresorilor americani de a continua și intensifica războiul dus împotriva poporului vietnamez. Ministrul apărării, McNamara, declara nu de puține ori că escaladarea războiului va fi mai amplă și va dura mai mult timp decît s-a apreciat inițial. Președintele Johnson a convocat recent, la Casa Albă, un grup de ziariști, spre a face cunoscută intenția sa de a prezenta Congresului S.U.A. noi cereri de credite pentru finanțarea agresiunii din Vietnam. Știrea, relatează agențiile de presă, a produs reacții vii în opinia publică americană.

Este scurt timpul de cînd Congresul a aprobat alocații suplimentare în valoare de 17.480 milioane de dolari pentru înarmare. Noile credite militare vor spori și mai mult deficitul bugetar, care în anul financiar 1965/1966 s-a ridicat la 2,3 miliarde de dolari. Administrația urmărește să acopere acest deficit prin creșterea fiscalității. Congresul a și votat, de altfel, legea privind majorarea impozitului cu 5 miliarde de dolari. Dar, în timp ce impozitele pe veniturile populației vor spori în 1966/1967 cu 23 la sută, taxele pe profiturile monopolurilor vor crește cu numai 20 la sută.

Escaladarea cheltuielilor militare are efecte negative și asupra programelor sociale pe care administrația a promis că le va aduce la îndeplinire. În anul financiar ce s-a încheiat la 30 iunie au fost cheltuite în aceste scopuri doar 0,2 miliarde de dolari, față de 1,2 miliarde ai se prevăzuse inițial. Fondurile pentru subvenționarea planurilor urbane, pentru învîșămînt au fost toate reduce.

Totodată, sumele din ce în ce mai mari alocate pentru agresiunea S.U.A. în Vietnam accentuează tendințele inflaționiste din economia americană. Prețurile sporesc necontenit, reducînd consumul intern. Ca urmare a acestui fapt și a încetării activității în unele ramuri (cum sînt industria de automobile, industria construcțiilor), în frimburile al doilea s-a înregistrat o scădere relativ „substanțială” a ritmului producției, după cum subliniază un raport al Ministerului Comerțului al S.U.A. Toate acestea nu fac decît să neliniștească pe americanul de

COMENTARIU

rînd, în spatele căruia este aruncată povara tot mai grea a cursei înarmării și a războiului.

Statele Unite cheltuiesc în prezent în Vietnam circa 13 miliarde de dolari pe an, față de 0,5 miliarde la începutul războiului. Revista americană „Fortune” consideră că aceste cheltuieli vor ajunge în anul financiar 1966/1967 la 19,3 miliarde de dolari. Contractele Pentagonului cu întreprinderile americane producătoare de armament și furnituri militare au totalizat numai în primul semestru al lui 1966 suma de 20 miliarde de dolari, ceea ce înseamnă o creștere de 70 la sută în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut. „Rezultatele economice ale escaladării războiului — declara nu de mult un industriaș din California — sînt pentru noi o porție suplimentară dintr-o plăcintă grasă”. Într-adevăr, profiturile nete ale monopolurilor americane au atins anul trecut cifra

CORESPONDENȚA DIN PRAGA

După convorbirile franco-ceshoslovace

Ministrul afacerilor externe al Franței, Couve de Murville, și-a încheiat vizita în R.S. Cehoslovacă, plecînd joi spre Budapesta. După cum s-a mai anunțat, în cursul ședinței în Cehoslovacia, oaspețele franceze a fost primit de Antonin Novotny, președintele R. S. Cehoslovace, și de Josef Lenart, președintele guvernului, cu care a avut convorbiri asupra situației internaționale actuale, problemelor europene și dezvoltării relațiilor dintre cele două țări. Couve de Murville a purtat tratative cu ministrul afacerilor externe al R. S. Cehoslovace, Vaclav David.

În cadrul unei conferințe de presă care a avut loc miercuri la Praga, oaspețele a arătat că țelul principal al călătoriei sale în Cehoslovacia l-a constituit reluarea relațiilor normale dintre R.S. Cehoslovacă și Franța și că el consideră aceasta drept un rezultat concret la care au ajuns cele două părți. „Nu făcea parte din sarcinile noastre realizarea unor acorduri concrete asupra celorlalte probleme” — a declarat el Ministrul de externe al Franței a arătat, între altele, că cele două părți au ajuns la o înțelegere asupra mai multor aspecte ale relațiilor reciproce — colaborarea în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pacifice, al televiziunii în culor, pregătirii unor acorduri de colaborare pe tărîm cultural, în domeniul ocrotirii sănătății etc.

În același timp, Vaclav David a acordat un interviu televiziunii franceze, în care, după ce a menționat că „tratativele au decurs într-o atmosferă constructivă și prietenească”, a spus: „Conștient că putem fi mulțumiți de actuala dezvoltare a legăturilor reciproce avansate între țările noastre. Pe baza tratatelor purtate, pot constata cu satisfacție că există unele posibilități pentru dezvoltarea continuă a acestor legături”. El a adăugat că o mare atenție a fost acordată dezvoltării relațiilor economice. În domeniul cărora au fost examinate posibilitățile extinderii schimbului de matriuri, îndeosebi a schimbului de produse ale construcțiilor de masă. „În această ordine de idei — a spus el — ne-am pronunțat pentru o colaborare mai strînsă între industria cehoslovacă și cea franceză”. În continuare, el s-a referit la perspectivele extinderii și continuării colaborării tehnico-științifice și culturale cehoslovaco-franceze. În ce privește tratativele privind problemele internaționale, Vaclav David a spus: „Se înțelege că părțile noastre au sînt interesate de o colaborare în domeniul științific și tehnico-științific, precum și un acord consular.

Aceasta se referă de pildă, la unele probleme privind securitatea europeană și securitatea întregii lumi.”

Couve de Murville a sosit la Budapesta

BUDAPESTA 28 (Agerpres). — Couve de Murville, ministrul afacerilor externe al Franței, a sosit joi dimineața la Budapesta într-o vizită oficială de trei zile. Pe aeroportul Ferihegy, el a fost întâmpinat de Janos Peter, ministrul afacerilor externe al R. P. Ungare. În cursul aceluiași zile, cei doi miniștri de externe au avut o primă întvedere la Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Ungare. Cu acest prilej a fost semnat un acord cu privire la colaborarea dintre cele două țări pe plan cultural și tehnico-științific, precum și un acord consular.

Comemorarea lui Jean Jaurès

PARIS 28. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Miercuri a avut loc la Paris comemorarea a 52 de ani de la asasinarea marelui tribun socialist Jean Jaurès, luptător pentru pace și pentru unitatea muncitorească, fondatorul

ziarului „L'Humanité”. La celebra „Café de Croissant”, unde a fost asasinat Jean Jaurès, s-a desfășurat un miting în cadrul căruia a luat cuvîntul Raymond Guyot, membru al Biroului Politic al P.C.F.

GUINEEA „PORTUGHEZĂ”. În cadrul unui miting de masă, populația unei regiuni eliberate de către forțele patriotice își manifestă hotărîrea de luptă pentru înfrîngerea colonialiștilor și cucerirea independenței țării

CONAKRY. În orașul Labe, centrul administrativ al provinciei Guineea superioară, au început lucrările sesiunii Consiliului național al revoluției din Guineea — organ suprem al Partidului democrat din această țară — lucrări la care participă și președintele Seku Turé. Consiliul național al revoluției va examina un cerc larg de probleme referitoare la situația internațională, la politica internă și externă a Guineei.

LONDRA. Primul ministru englez, Harold Wilson, a părăsit joi după-amiază Londra, îndreptîndu-se spre Washington. El urmează să aibă întreviere cu președintele S.U.A., Johnson, cu care va aborda o serie de probleme internaționale, precum și de interes reciproc. Printre altele, cei doi oameni de stat vor discuta despre evoluția crizei N.A.T.O., relațiile Est-Vest, situația din Vietnam și problema unei eventuale aderări a Angliei la Piața comună.

CAIRO. Nur Abdel Mohsen Abul, vicepreședinte al Comitetului Executiv al R.A.U. și ministru pentru reforma agrară, a semnat un decret în vîrteala căruia 92.000 de fedani (1 fedan = 0,1 hectare) de pămînt aparținînd statului vor fi viadate țărănilor. Din această suprafață, 60.000 fedani au aparținut anterior unor mari latifundiați, fiind confiscate de stat.

*) Un fedan = 0,42 ha.

VARȘOVIA. Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, va vizita miercuri pe M. A. Leszeko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care se află la Varșovia cu prilejul celei de-a 4-a sesiuni a Comisiei mixte interguvernamentale polono-sovietice pentru colaborare economică și tehnico-științifică.

PARIS. După cum informează cotidianul economic francez „Les Echos”, în ultima vreme aproximativ 10.000 de muncitori din țările membre ale Comunității europene a cărbunului și oțelului au rămas fără lucru ca urmare a închiderii parțiale sau totale a unor mine sau uzine siderurgice.

PEKIN. Agenția China Nouă anunță că la 28 iulie, o navă militară americană a pătruns în rețeaua hidrografică în apele teritoriale ale R. P. Chineze, la est de localitățile Clungwu, Paichuan și Huangci, situate în provincia Fujian.

BUENOS AIRES. Președintele Argentinei, Juan Carlos Onganía, a interzis apariția mai multor ziare din Buenos Aires și din alte orașe de provincie sub acuzația de a fi „organe ale mișcării peroniste și ale forțelor politice de stînga”.